
XVIII.

STRATIGRAFIE
KŘIDOVÉHO ÚTVARU
ŘIPSKÉ VYSOČINY A POLOMENÝCH HOR.

SEPSAL

ČENĚK ZAHÁLKA.

V PRAZE 1896.

Nákladem Královské České Společnosti Náuk.
V komissii u Fr. Řivnáče.

XVIII.

Stratigrafie křidového útvaru Řípské vysočiny
a Polomených Hor.

Sepsal Čeněk Zahálka v Roudnici.

(Předloženo dne 17. dubna 1896.)

Již A. E. REUSS¹⁾) zmiňuje se o rozčlenění útvaru křidového v krajině mezi Chomutovem, Žatcem, Děčínem a Roudnicí. Ačkoliv o vrstvách Řípské vysočiny a Polomených Hor nejedná, přec uvedeme tu jeho stratigrafii vrstev sousedního kraje:

III. Oberer Kreidemergel oder Bakulitenthone.

II. Plänerkalk.

I. Cenomanschichten { c. Plänersandstein.
b. Grünsandstein.
a. Quadersandstein.

JOKÉLY²⁾) uvádí pro východní část Litoměřického kraje toto rozdělení útvaru křidového:

III. Pläner { Oberer Bakulitenmergel.
Mittlerer Plänermergel. } (X)³⁾
Unterer Plänermergel.

II. Plänersandstein. (III. až IX.)

I. Unterer Quader. (I. II.)

V Boleslavském kraji shledává JOKÉLY⁴⁾) následující rozdělení vrstev:

¹⁾ Die Gegend zwischen Kommtau, Saaz, Raudnitz und Tetschen. Prag 1867. S. 25.—36. (Die Kreidegebilde des westlichen Böhmens. Prag. 1844.)

²⁾ Uebersicht ü. d. Kreideformation im östl. Theile des Leitmeritzer Kreises. Verhandlungen d. k. k. geolog. Reichsanst. 1858.

³⁾ Rímské cifry v závorkách značí pásmo, ku kterému vrstvy dle mých studií přísluší.

⁴⁾ Die Quader- und Pläner-Ablagerungen des Bunzlauer Kreises in Böhmen. Jahrb. d. k. k. geolog. Reichsanst. 1862.

III. Bakuliten-Schichten.

II. Formation des Pläners⁵⁾ (Turon). (X.)I. Formation des Quaders (Cenoman) mit Quadermergel (I.
až IX.)LIPOLD⁶⁾ má toto rozčlenění útvaru křidového ve východní části Pražského kraje a v jižní části Boleslavského kraje:

II. Plänergruppe.

I. Quadergruppe { 2. Quadermergel (Plänersandstein, Gein.)
1. Quadersandstein.SCHLÖNBACH⁷⁾ ustanovil pro Pojizeří následující rozdělení vrstev:

6. Oberquader von Chlomek u. von Gross-Skal.

5. Schiefrige, leicht zerfallende Bakuliten-Mergel.

4. Plastische Thone mit Ostrea sulcata.

3. Isersandsteine mit ihren verschiedenen Unterabtheilungen.
(VIII. IX.)

2.? Aequivalente der unteren Region des Pläners vom weissen Berge bei Prag. Im Iser-Gebiete noch nicht anstehend beobachtet, doch wahrscheinlich bei Dřínov unter der Schotterdecke vorhanden.

1. Mariner Unterquader von Zlosejn und Rudisten-Schichten von Koritzan etc. (II.)

Vrstvy tyto SCHLÖNBACH považuje za aequivalenty následujících pásem v jeho rozčlenění českého útvaru křidového:

VI. Zone des Micraster cor anquinum und Belemnites Merceyi.

= 6. z předchozího profilu.

V. Zone des Inoceramus Cuvieri und Micraster cor testudinarium. = 5.

IV. Zone des Scaphites Geinitzii und Spondylus spinosus. = 4.

III. Zone des Ammonites Woolgarei und Inoceramus Bronniarti. = 3.

II. Zone des Inoceramus labiatus. = 2.

I. Zone der Trigonia sulcataria u. des Catopygus carinatus (Cenoman). = 1.

⁵⁾ Jokély zahrnul naše pásmo IX. mezi Horními Beřkovicemi a Černouškem jakož i naše pásmo V. v Nižebohách ku svému *Plänru* (to jest k našemu pásmu X.). Tamtéž str. 371. a geolog. mapa říšsk. geolog. ústavu okolí Litoměřic.⁶⁾ Über die Kreideformation im östl. Theile des Prager u. im südl. Theile des Bunzlauer Kreises. Verhandlungen d. k. k. geolog. R. 1861. Das Steinkohlengebiet im nordw. Th. d. Prager Kreises. Jahrbuch d. k. k. geolog. R. 1862. S. 511.⁷⁾ Die Kreideformation im Isergebiete in Böhmen. Verhandlungen d. k. k. geolog. R. 1868. S. 255.

U GÜMBLA⁸⁾ nalezáme toto rozdělení:

III. Oberpläner. (Stufe der Belemniten)	2. Oberplänersandstein mit <i>Ostrea laciniata</i> etc. <i>Schneeberg-Schichten.</i> 1. Oberplänermergel mit <i>Baculites anceps</i> etc. <i>Priesener-Schichten.</i>
II. Mittelpläner. (Stufe der Inoceramus Brongniarti u. labiatus.)	3. Mittelplänermergel und Kalk mit <i>Scaphites Geinitzii</i> etc. <i>Hundorfer-Schichten.</i> 2. Mittelpläner-Grünsandstein-Schichten mit Ammonites Woolgari etc. <i>Malnicer-Schichten.</i> 1. Mittelpläner-Sandstein und Mergel mit <i>Inoceramus labiatus</i> . <i>Liboch-Melniker-Schichten.</i>
I. Unterpläner. (Stufe des Pecten asper.)	2. Unterpläner-Mergel und Grünsandstein mit <i>Ostrea biauriculata</i> etc. <i>Tuchoměřic-Pankracer-Schichten.</i> 1. Unterpläner-Sandstein mit Rudisten oder Pflanzenresten. <i>Korycaner, Rudisten und Perucer-Schichten.</i>

GÜMBEL srovnával též vrstvy útvaru křidového u Liběchova a Mělníka s vrstvami u Nebužel. Na toto srovnání poukázali jsme již v práci „Pásmo IX. útv. kř. v ok. Řipu. Nebuželské podolí. Str. 25.“

KREJČÍ větší pozornost věnoval našemu útvaru jak ve vysočině Řípské tak v Polomených Horách. Pominouce starší jeho rozčlenění⁹⁾ českého útvaru křidového, povšimneme si zvláště prací v Archivu pro přírodovědecký výzkum Čech uveřejněných.¹⁰⁾ Mezi Kralupy a Mlčehvosty¹¹⁾ rozeznává Krejčí tato pásmá:

⁸⁾ Beiträge zur Kenntniss der Procän- oder Kreideformation im nordw. Böhmen. Abhandl. d. k. bayer. Akad. d. Wissen. München 1868.

⁹⁾ O křidovém útvaru. Časopis musea Král. Čes. Díl 39. Sv. 3. Str. 222.

Gliederung dér böhmischen Kreideformation. Verhandlungen d. k. k. geolog. Reichsanst. 1867. S. 67. a 207.

Druhá výroční zpráva o pracích Geologické sekce v přírod. výzkumu Čech. Praha 1867.

¹⁰⁾ Studie v oboru křidového útvaru v Čechách.

¹¹⁾ Tamtéž str. 73. Obr. 16.

5. Teplické vrstvy. (IX.) ¹²⁾
4. Malnické vrstvy.
3. Bělohorské vrstvy. } (III. až VIII.)
2. Korycanské vrstvy. (II.)
1. Perucké vrstvy. (I.)

U Přestavlk ¹³⁾ naznačuje Krejčí tento postup vrstev:

5. Teplické vrstvy. ¹⁴⁾
4. Malnické ¹⁵⁾ a Jizerské vrstvy ¹⁶⁾ }
3. Bělohorské vrstvy }
2. Korycanské vrstvy. (II.)
1. Perucké vrstvy. (I.)

Na Sovici ¹⁷⁾ u Vetylé rozeznává Krejčí:

6. Březenské vrstvy. (X. d.)
 5. Teplické vrstvy. (X. abc.)
 4. Jizerské vrstvy. (VIII.)
 3. Malnické vrstvy.
 2. Bělohorské vrstvy. }
 1. Korycanské vrstvy. }
- (V. až VII.)

Od Mělnických strání až ku Strážnici u Vysoké ¹⁸⁾ má Krejčí tuto posloupnost vrstev:

5. Březenské vrstvy. (X. d.)
4. Teplické vrstvy. (X. abc.)
3. Jizerské vrstvy. (VIII. a IX.)
2. Malnické vrstvy. (VII.)
1. Bělohorské vrstvy. (III. až VI.)

¹²⁾ Římské cifry v závorkách značí pásmo, ku kterému vrstvy dle mých studií náleží. — Krejčí považoval vrstvy našeho pásmá IX., které jsou mladší Teplických, u Nelahozevsi a Velvar, u Horních Beřkovic a Citova, Lečic a Kostomlat a u Vesce za Teplické vrstvy; vrstvy našeho pásmá V. u Klenče (lépe řečeno u Vražkova, Stražkova a Vodochod) a Račiněvsi, rovněž za Teplické vrstvy považoval. (Viz mé pojednání o pás. V. a IX. s příslušnými profily a geologickou mapou.) Také na mapách říšského geologického ústavu ve Vídni počítány vrstvy tyto č. 19. ku *Plänu*, což má týž význam jako Teplické a Březenské vrstvy u Krejčího.

¹³⁾ Tamtéž, str. 77. Obr. 18. *v pravo* od Přestavlk. Levá strana obrazce 18. s přírodou nesouhlasí. Dobře jsou však označeny Teplické a Březenské vrstvy u Židovic.

^{14;} ^{15;} ¹⁶⁾ Tyto vrstvy se v přírodě nenalézají.

¹⁷⁾ Tamtéž, str. 95. obr. 27.

¹⁸⁾ Tamtéž, str. 94. obr. 26.

Ve své Geologii¹⁹⁾ uvádí KREJČÍ pro Řípskou vysočinu kolem Řípu tento postup vrstev:

3. Bělohorské vrstvy. (III. až X.)²⁰⁾
2. Korycanské vrstvy. (II.)
1. Perucké vrstvy. (I.)

Mnohem podrobněji než-li KREJČÍ studoval náš útvar křídový FRIČ²¹⁾. Celkem se rozčlenění jeho s oným u KREJČÍ-ho shoduje. Frič rozdělil Bělohorské vrstvy v našem okolí na Semické slíny, Dřínovské koule a Vehlovické opuky, vrstvy Jizerské v Polomených Horách na Byšické vrstvy přechodní, Spodní kvádr Kokořinský, Opukové vložky Hleděsebské, Druhý kvádr Kokořinský, Choroušecké vrstvy trigoniové, Kaninské vrstvy bryozoické. S kterými pásmi Řípského okolí souhlasí Fričovy horizonty Bělohorských a Jizerských vrstev, o tom jsem již podrobně pojednal ve svých pracích²²⁾ o jednotlivých pásmech útvaru křídového našeho okolí. Zůstává mi ještě úloha srovnati naše pásmá Řípského okolí s Malnickými a Březenskými vrstvami u Loun podobným způsobem.

Projdeme-li veškery vrstvy křídového útvaru od Labe u Roudnice až k samému čediči Řípu a srovnáme je s vrstvami po pravé straně Labe v okolí vrchu Sovice, shledáme, že se dá křídový útvar rozdělit na několik pásem, z nichž dvě a dvě po sobě následující pásmá již po stránce fysikální a petrografické od sebe dobře se rozeznati dají. Také po stránce palaeontologické se pásmá tato od sebe více aneb méně liší, jak to již z našich studií o jednotlivých pásmech vysvítá a jak to ještě přehledně uvedeme. Přibereme-li ku pásmům v Polabských stráních u Roudnice se vyskytujících, též nejhlubší dvě pásmá útvaru, která teprve v Povltaví u Veltrus a Nelahozevsi na povrch vychází, tu možno útvar křídový v okolí Roudnice na deset pásem rozdělit. Naznačili jsme je k vůli krátkosti a snadnější orientaci v textu, na geologických mapách a profilech římskými ciframi

¹⁹⁾ Str. 778. Obr. 654. strana levá.

²⁰⁾ To jest v místech, kde na obr. 654. vyobrazuje KREJČÍ Bělohorské vrstvy, tam je pásmo III. atd. až X.

²¹⁾ Studie v oboru kříd. útv. v Čechách. Palaeontol. prozkoumání jednotlivých vrstev. I. až V. v Archivu pro přírod. prozkoumání Čech.

²²⁾ Pásmo I. až pásmo X. Věstník Král. Čes. Společnosti Náuk z r. 1893. až 1896. Zprávy střední školy hospodářské v Roudnici z r. 1893. a 1894. Die stratigraphische Bedeutung der Bischitzer Uebergangsschichten in Böhmen. Jahrbuch d. k. k. geolog. Reichsanstalt, 1895.

a to tak, že nejstarší pásmo bude pásmem I, nejmladší bude pásmem X. Šlo nyní o to, s kterými vrstvami útvaru křidového v sousedních krajinách naše pásma souhlasí co do stáří, zejména s těmi vrstvami, jež FRIČ jako typické vrstvy útvaru křidového v Čechách uvádí. Jen o málo pásmech bylo možno hned rozhodnouti, s kterými vrstvami českého útvaru křidového v jiných krajinách sousedních souhlasí. Tak pásmo I. veškerými vlastnostmi svými jevilo se býti souhlasné s Peruckými vrstvami v Peruci, pásmo II. s Korycanskými vrstvami u Korycan, část *abc* pásmo X. s Teplickými vrstvami u Teplic. O některém pásmu dalo se jen tušiti, kam asi přináleží; tak ku př. pásmu III. jevilo velkou podobnost se Semickými slíny u Všetat a Přívor aneb s Bělohorskými vrstvami na Bílé Hoře u Prahy, pásmo IV. s Dřínovskými koulemi u Dřínova blíže Veltrus, pásmo VI. s Vehlovickými vrstvami ve Vehlovicích. S kterými vrstvami souhlasí pásmo V., VII., VIII. a IX. nic určitého souditi se nedalo. Ani podrobné palaeontologické prozkoumání pásem těchto nevedlo k cíli. Jen tam, kde jsou stejně facie, to jest, kde je pásmo o stejném složení petrografickém, jen tam můžeme ve vrstvách téhož stáří tytéž zkameněliny nalézti. To je známý zákon geologický²³⁾. Již při porovnání Polabských profilů u Roudnice s profily u Štětí a Chocebuž shledal jsem, (až na malou výminku) nemožným, ustanoviti aequivalentní vrstvy u Roudnice a Štětí, ačkoliv sotva 10 km. od sebe vzdáleny byly. Když už v tak blízkých od sebe vzdálenostech jako je Štětí od Roudnice aequivalentní pásmá nedala se vymeziti, tím méně jsme mohli srovnati pásma naše u Roudnice s pásmeny v Polomených Horách jako u Řepína, Kokořína anebo do konce ve středu jejich ve Vidimi! A předce všude na jmenovaných místech vrstva za vrstvou u každého pásmá byla probrána, všude vzorky hornin k vúli petrografickému srovnání vybrány, zkameněliny vyhledávány, fysikální vlastnosti prostudovány, mocnost jednotlivých vrstev změřena a tím i celých pásem a vrejsovány v patřičnou výšku nadmořskou v detailních profilech.

Z uvedeného příkladu je viděti, jak velmi nesnadné jest srovnávat vrstvy našeho českého útvaru křidového ve větších od sebe vzdálenostech!

Na doklad toho stůjž zde malý příklad (a takových je více). Velezasloužilý geolog bavorský GUMBEL a znamenitý znatel křidového útvaru v Bavorsku a sousedních zemích, srovnal stáří vrstev útvaru křidového na vinorodých stráních mělnických a v Nebuželském důlu

²³⁾ ZITTEL: Handbuch der Palaeontologie. Bd. I. 1876—1880.

mezi Kroužkem a Nebuželí asi 8 km. od sebe vzdálených takto²⁴⁾ (vrstvy Gümblem popsané označeny zde k vůli jasnosti čísly našich pásem):

U Vehlovic U Nebužel

.	X.
VII. } = IX. cd	
VI. } = IX. b.	
Část V. d. = IX. a.	
IV. = VIII.	
III.	

Mělo-li srovnávání vrstev dvou profilů ve větších od sebe vzdálenostech vésti k cíli, bylo potřebí vrstvy mezi oběma profily krok za krokem stopovati, jak ve směru horizontálném tak ve směru vertikálném, v blízkých od sebe vzdálenostech zhotoviti detailní profily, změřiti mocnost každé vrstvy, zařaditi ji v patřičnou výšku nadmořskou, prozkoumati fysikální, petrografické a palaeontologické poměry každé vrstvy a tím i celého pásma. Teprvé na základě těchto prací shledáno, že se petrografické vlastnosti mnohých vrstev ponechají mění a s těmito i vlastnosti fysikální a palaeontologické a to tak, že se stávají vrstvy z Řípské vysočiny do Polomených Hor písčitější a písčitější a při tom mnohé z nich i mocnější a mocnější. Nejzajímavější příklad poskytuje nám pásmo IX. Zaujmajíc vysokou polohu v povrchu, dá se nejsnáze a daleko stopovati. Uvedme hlavní facie jeho mezi Roudnicí, Byšicemi a Kaninou u Kokořína.

1. Facie Bechlinská.

Pásmo X.

Pás. IX.	6. Slinitý jíl šedý, poněkud písčitý, v deskách	}	10 m
	5. Pevnejší lavička šedého, písčitého slíně jemného		
	4. Slinitý jíl šedý, poněkud písčitý, v deskách		
	3. Pevnejší lavička šedého, písčitého slíně jemného		
	2. Slinitý jíl šedý		
	1. Modrý slinitý jíl, se sádrovcem na povrchu, mokrý		

Pásmo VIII. b.

2. Facie Chlomecká (nad Mělníkem).

(Od předešlé 11,5 km na JV. vzdálená).

Pásmo X.

Pás. IV.	2. Hrubozrnný písčitý slín šedý	}	14 m
	1. Písčitý slín šedé deskovité, s pevnými lavičemi modravých na povrchu šedých písčitých slínů		

Pásmo VIII.

²⁴⁾ Viz Pásmo IX. křid. útv. v ok. Ř. Nebuželské podolí. Věstník Král. Čes. Spol. Náuk. 1895.

3. Facie Hostinská (Severní).

(Od předešlé 7 km na JV. vzdálená.)

Pásмо X.

Pásmo IX.	d.	Hrubozrnné písčité slíny šedé na povrchu zažloutlé, s bílými vápnitými partiemi	3·42
	c.	Pískovce velmi slinité, drobnozrnné, šedé, deskovité, na povrchu rezavé, s pevnými peckami šedého velmi písčitého křemitého vápence, takřka vápnitého pískovce	3·42
	b.	Velmi písčité slíny s velmi písčitými křemitymi vápenci. Obojí barvy šedé a deskovité	8·55
	a.	Písčité slíny šedé střídají se s lavicemi křemitého vápence šedého. Misty je křem. vápenec uložen v podobě pecek a je velmi četný	10·26

Pásmo VIII.

4. Facie Nebuželská (SZ.).

(Od předešlé 6·5 km na S. vzdálená.)

Pásmo X.

Pásmo IX.	3.	Pískovec slinitý drobnozrnný deskovitý, šedý, žlutý neb rezavý, bryozoický	3·20
	2.	Písčitý slín hrubozrnný šedý neb zažloutlý s pevnějšími lavičkami nebo peckami bělavého neb modravého hrubozrnitého křemitého vápence, který prechází někdy ve slinitý pískovce	2·00
d.	1.	Pískovec kvádrový hrubozrnný bryozoický zelenavý neb bělavý, na povrchu šedý neb zažloutlý. Na povrchu chudý vápnitý tmel. Jest glaukonitický. Ze zvětralého povrchu pískovce vychnívají pevnější pecky, které mívají v sobě limu multicostatu. Na opršelém povrchu velmi mnoho bryozoí	1·2
			2·00
c.	8.	Pískovec slinitý v pevných vrstvách, bělavý neb šedý, střídá se s pevnými lavicemi šedého neb modravého křemitého vápence s hnizdy slinitý pískovce	0·35
	7.	Velmi písčité slíny šedé s pevnými vrstvičkami šedého křemitého vápence	1·30
	6.	Pískovec hrubozrnný slinitý na povrchu rozdrobený. Nápadná stolice	1·40
	5.	Písčité slíny šedé neb žlutavé střídají se s pevnými as po 10 cm mocnými lavicemi křemitého vápence barvy modravé neb šedé	3·32
	4.	Hrubozrnný písčitý slín šedý střídá se s četnými pevnými as 10 cm mocnými lavicemi šedého křemitého vápence. Křemitý vápenec mívá někdy modravé skvrny a hrubá zrna křemenná	12·28
	3.	Hrubozrnný písčitý slín šedý deskovitý s bělejšími Fucoidy	4·06
	2.	Pískovec hrubozrnný bílý neb zažloutlý, plný Fucoidů jak prst silných	1·04
	1.	Velmi písčitý slín šedý, po zvětrání žlutavý. Má zrnka křemenná zvláště blíže vrstvy 2. jak hrach velká. Je tence deskovitý a křehký	0·15
			0·66

Pásmo IX.	b.	6. Slepenc kvádrový bílý neb žlutavý, drobivý. Zrna křemene velikosti hráčku až líska oříšku stmelena menšími zrnky křemene	2·0	2275 2742 m
		5. Pískovec kvádrový hrubozrnný, šedý neb žlutý s chudým tmelem slinitým s pevnými limonitovými konkrecemi	2·75	
		4. Pískovec kvádrový hrubozrnný, šedý neb zažloutlý s chudým tmelem slinitým. Na povrchu voštinovitý	2·0	
		3. Pískovec kvádrový poněkud hrubozrnný, šedý místy do žluta s chudým tmelem. V nejvyšší části jeho asi 1 m mocné vystupují limonitové konkrece. Povrch pískovce voštinovitý (Souvrství 3. až 6. vystupují v mohutných souvislých pilířích ve stěnách údolních na povrch jsouce v menší vodorovné kvádry oddělené.)	6·0	
		2. Pískovec kvádrový drobnozrnný žlutý, chudý tmelem, sypký	3·0	
	a.	1. Pískovec zřídka kvádrový, obyčejně deskovitý, rezavý, žlutý neb šedý, na povrchu téměř bez tmele, sypký (Souvrství 1. a 2. jen tu a tam v holých kvádrach z povrchu vyčnívá.)	7·0	
		Pískovce deskovité jemnozrnné, zřídka drobnozrnné, velmi slinité, bělavé neb zažloutlé, kréhklé. Střídají se s pevnými lavicemi šedého, velmi křemitého vápence. V čerstvém lomu splývají vrstvy pískovců i vápenců ve stolice až 2 m mocné	14·67	

Pásmo VIII.

5. Facie Kaninská.

(Od předešlé 3·5 km na S. vzdálená.)

Diluvium.

Pásmo IX.	d.	2. Písčitý vápenec šedý, deskovitý, bryozoický; na povrchu stává se vetráním rezavý	6·5	12 2647 80·97 m
		1. Kvádrový pískovec hrubozrnný s vápnitým tmelem, bělavý, na povrchu zažloutlý neb rezavý, rozdrobený, bryozoický	5·5	
		7. Pískovec vápnitý na povrchu rozdrobený a rezavý střídá se s pevnějšími lavicemi šedého pískovce vápnitého	7·40	
		6. Pískovec na povrchu v rezavý písek rozpadlý, podle Mlčenské cesty u Kokorína má mocnost	2·12	
		5. Písčitý slín šedý s křemitém vápencem šedým, má podle Kokorína mocnost	1·59	
	c.	4. Vrstvy na povrchu v rezavý písek rozpadlé, v Mlčenské cestě u Kokorína IXc. 4 + 5	2·65	
		3. Velmi slinitý pískovec šedý na povrchu zažloutlý s pevnými lavicemi téhož; exogyrový	8·47	
		2. Písčitý slín jako 1. ale hrubozrnný, exogyrový	1·06	
		1. Písčité sliny šedé neb tmavošedé po zvětrání zažloutlé, střídají se s pevnými lavicemi křemitého vápence též barvy	3·18	
Pásmo X.	b.	6. Kvádrový pískovec drobnozrnný, šedý neb žlutý	1·86	
		5. Velmi hrubozrnný pískovec takřka slepenc	0·20	
		4. Kvádrový pískovec hrubozrnný šedý neb zažloutlý	11·40	
		3. Vrstva slepence	0·20	
		2. Kvádrový pískovec drobnozrnný, šedý neb zažloutlý	9·12	
		1. Kvádrový pískovec drobnozrnný, šedý, sypký. Poloha jeho jest tu a tam co holý kvádr na povrch vystupuje, jinak jest porostem lesním zahalen	6·22	
Pásmo XI.	a.	4. Pískovec slinitý jemnozrnný, velmi žlutý	1·04	29 13·5
		3. Málo přístupné pískovce slinité, velmi žluté	8·30	
		2. Pískovec slinitý hrubozrnný, velmi žlutý	2·08	
		1. Kvádrový pískovec velmi žlutý	2·08	

Pásmo VIII.

Z uvedeného příkladu je viděti, jak velikou změnu nabývají vrstvy některé z vysočiny Řípské do Polomených Hor.

Některé pásmo dá se rozděliti na několik souvrství, která se od sebe petrograficky a poněkud i palaeontologicky liší. Také se vyskytují některé lavice v pásmech velmi význačné po stránce petrografické i palaeontologické. Některé z těchto lavic aneb souvrství dosti daleko udržují svůj charakter a velice napomahají k orientaci vrstev. Tak na př. v pásmu I. od Loun přes Peruc a Budyň až k Přestavlkám u Roudnice všude se udržuje nejhlobuběji souvrství slepenců, výše souvrství hrubozrnných pískovců, pak souvrství lupků a nejvýše souvrství jemnozrnných pískovců. Žádné z těchto souvrství nemá uhličitanu vápenatého a vzorek žádného v kyselině nešumí. Je-li tedy v některé krajině pouze jedno souvrství přístupno, víme do kterého oboru pásmo I. náleží. Patro pásmu IV. obsahuje v nejvyšší své poloze velmi glaukonitické písčité slíny, které v celém Polabí od Roudnice až k Byšicům panují. V dolní části pásmu V. nalezáme všude kvádrový pískovec Rhynchonellový, který má u Liběchova 11 m mocnosti, k Roudnici se stává pořád slabším a slinitějším a v též poměru ubývá mu Rhynchonell. Samo pásmo V. má dvě části, dolní (V. d.) a horní (V. h.), na kteréžto části dá se v celém Polabí dobře rozděliti, a v menších vzdálenostech udržují se v něm význačné lavice. V pásmu VI. udržují se rovněž dvě pevné lavice křemitého vápence od Roudnice až za Mělník, a teprve u Vrutice Mělnické počíná jedna z nich se vytrácti, když se byla již u Liběchova začala nahražovati písčitým slínem, v němž se křemitý vápenec již jen v koulích objevoval až konečně i ten u Mlazic vymizel. V pásmu VIII. objevuje se v celé vysočině Řípské pevná lavice vápencová VIII. b., jakož i v protějším břehu Labe, která vymizí teprve tenkráte, když se horní část pásmu VIII., v němž tato lavice je obsažena, promění ve kvádrovou pískovcovou facii. V Polomených Horách má pásmo IX. značně od sebe se lišící souvrství a, b, c, d. (viz ku př. předcházející facie pásmu IX. Nebuželskou a Kaninskou), které téměř v celých Horách od sebe se rozeznati dají. Pásma X. má v nejnižší části velmi pozoruhodné souvrství a., které má u Roudnice vápnitý slín glankonitický. V Polomených Horách stává se písčitějším. Toto souvrství při 1 m mocnosti dá se stopovati přes Boleslavsko do Choceňska až na Moravu. Že mocné vrstvy mají větší rozšíření, je v geologii pravidelné; vzácnější však jsou případy, aby slabá vrstva jako jest vrstva glaukonitická X. a tak velkého rozšíření měla a stejnou mocnost udržovala! Toť zajisté jeden z nejdůležitějších horizontů

pro stratigrafii českého útvaru křídového. *Neboť náleží-li souvrství Xa. nejhlbší poloze pásma X., jsou vrstvy pod tímto souvrstvím Xa. se nacházající mladší nežli je pásmo X. v celé oné oblasti českého útvaru křídového!*

Některé důležitější změny faciové v našich pásmech útvaru křídového z Řípské vysočiny do Polomených Hor jsou tyto:

a. Příklad změny slinitého jílu v pásmu IX.

Facie 1.

Slinity jíl (v Bechlíně).

Facie 2. [12].²⁵⁾

Písčitý slín s křemitým vápencem (Chlomek).

Facie 3. [6]

Velmi písčité slíny s velmi písčitými vápenci (Jeníčkov).

Facie 4. [4]

Kvádrový pískovec hrubozrnný až velmi hrubozrnný, místy s vrstvou slepence (Nebužely).

b. Příklad změny měkkého slínu s horní částí souvrství d. pásmu V.

Facie 1.

Měkký slín (v Jalovčině u Roudnice).

Facie 2. [7—12]

Písčitý slín (Štětí až Mělník).

c. Příklad změny měkkého slínu z horní části souvrství h pásmu V.

Facie 1.

Měkký slín (Pode Kbelí u Bechlína).

Facie 2. [1—12]

Hrubozrnný písčitý slín (Slápek nad Bechlínem atd. až Mělník).

d. Příklad změny měkkého slínu ve vyšší části pásmu VII.

Facie 1.

Měkký slín (Pode Kbelí, Bechlín, Kyškovice).

²⁵⁾ Čísla v závorkách značí kolik kilometrů facie tato od předešlé je vzdálena.

Facie 2. [5—2]

Měkký poněkud písčitý slín (Trávník pod Sovicí).

Facie 3. [2]

Písčitý slín (Lopaty mezi Brozánky a Štětí).

Facie 4. [2]

Hrubozrnný písčitý slín (Pod Prosíkem u Štětí).

Facie 5. [5]

Hrubozrnný písčitý slín a křemitý vápenec (Stračí).

Facie 6. [8]

Hrubozrnný písčitý slín a hrubozrnný křemitý vápenec (Vehlovice).

Facie 7. [9]

Pískovec slinitý, hrubozrnný, deskovitý s písčitým vápencem (Kouty pod Hostinou).

Facie 8. [6 km od facie 5.]

Kvádrový pískovec hrubozrnný (Ústí Siteňského důlu).

e. *Příklad změny pevné lavice slínu u vrstvy 1. souvrství Vh.*

Facie 1.

Pevná lavice slínu (Pode Kbelí a j.).

Facie 2. [5]

Pevná lavice písčitého slínu (Kyškovice).

Facie 3. [3—12]

Velmi pevná lavice křemitého vápence (Lopaty, Liběchov atd.).

f. *Příklad změny písčitého slínu v pásmu VI.*

Facie 1.

Písčitý slín (Bechlín).

Facie 2. [7]

Písčitý slín s tu a tam hrubším zrnkem křemene (Jezerka).

Facie 3. [14—7]

Hrubozrnný písčitý slín (Vehlovice) aneb hrubozrnný křemitý vápenec (Stračí).

g. Příklad změny písčitého slinu zároveň s pevnějšími lavicemi vápence ve vyšší poloze pásmu VIII.

Facie 1.

Písčitý slín s lavicemi vápence (Nučničky).

Facie 2. [12]

Písčité sliny s tu a tam hrubším zrnky křemene, a lavicemi křemitého vápence (Kráběcké háje).

Facie 3. [6]

Hrubozrnný písčitý slín až slinitý pískovec s lavicemi křemitého vápence, který má hrubší zrna křemenná tu a tam (Sovice).

Facie 4. [8]

Slinitý pískovec hrubozrnný s lavicemi pevnějšího vápnitého pískovce s tu a tam hrubšími zrnky křemene (Stračí).

Facie 5. [3]

Kvádrový hrubozrnný neb drobnozrnný pískovec s chudým slinitým trudem (Ješovice-Brocno).

Facie 6. [9]

Kvádrový pískovec hrubozrnný neb velmi hrubozrnný místy s vrstvou slepence (Mlčení pod Kokořínem).

h. Příklad změny hrubozrnného pískovce s velmi slinitým tmelem v souvrství d pásmu V.

Facie 1.

Hrubozrnný pískovec s velmi slinitým tmelem snadno se drobí (Jalovčina u Roudnice).

Facie 2. [10]

Kvádrový pískovec hrubozrnný s tmelem písčitým a nepatrné slinitým, pevnější (Malý Liběchov).

i. Obyčejná změna písčitých slinů a křemitých vápenců na přechodu v kvádrovce u souvrství b pásmu IX. v Polomených Horách obyčejná.

Facie 1.

Písčité sliny s křemitými vápenci.

Facie 2.

Velmi písčité sliny s písčitými vápenci.

Facie 3.

Jemnozrnný slinitý pískovec, který se na povrchu snadno v rezavý písek rozpadává.

Facie 4.

Drobnozrnný kvádrový pískovec s chudým slinitým tmelem.

Facie 5. [6 až 7 km od facie 1]

Hrubozrnný, velmi hrubozrnný, místy i slepenec kvádrový s chudým slinitým tmelem.

Mnohé jiné příklady předešlým více méně podobné nalézáme v našich studiích o Pásmu I. až X.

Poměrně nejstálejší ze všech pásem na postupu s vysočiny Řipské do Polomených Hor jest pásmo IV. a pásmo X., však i ty se mění, jak jsme při popisu těch pásem ukázali. A nejeví-li se rozdíl při větších vzdálenostech pouhým okem, jeví se pod drobnohledem. Některá pásmá mění se při určité vzdálenosti ku př. Roudnice-Mělník nepatrně, jiná se změní úplně. Tak pásmo V. u Roudnice jest složeno z velmi jemných měkkých mastných slínů, které vodu nadřžují. U Mělníka však jest radikálně změněno, mimo jiné hlavně ve hrubozrnný písčitý slín a v mocný kvádrový pískovec. Naproti tomu pásmo VI. vyvinuto jest v okoli Roudnice i Mělníka celkem v podobě písčitých pěkně deskovitých slínů a jen některá vrstva jeho změnila se u Mělníka v jinou facii. Touto nestejně rychle pokračující záměnou facií stalo se, že mnohá pásmá u Roudnice tak nápadně od sebe se liší, na výšině Hostinské u Mělníka méně se již od sebe liší. Uvažíme-li, že u Hostína vrstvy zcela jinou petrografickou skladbu mají nežli u Roudnice, a že také palaeontologické poměry se velně změnily, zajisté bychom se nemohli odvážiti ku srovnání vrstev u Roudnice s vrstvami na Hostíně anebo dokonce s vrstvami u Kokořína anebo Vidimi, neznajíce ponenáhlých změn, jež ve vrstvách těch od místa k místu se jeví a to jak ve směru horizontálném, tak i ve směru vertikálném. Na tyto okolnosti poukázali jsme až posud jen pro každé pásmo samo o sobě. Třeba abychom si ještě povšimli horizontálního a vertikálního rozšíření celé naší soustavy pásemné. To stane se nejlépe v profilech, které chceme Řipskou vysočinou do Polomených Hor stopovat.

I. Postup pásem a jich vrstev v trojúhelníku Říp—Přestavlký—Bohatce, to jest v SZ. části Řípské vysočiny:

K tomu viz obr.: 48, 42, 40, 38, 37, 22, 21, 16, 15, 7, 6, 5, 3, 2.²⁶⁾

Patro: Čedič (na Řípu) neb diluviaální štěrk (na Rohatecké výšině).

Pás m o X.	Rohatci, Židovcem a Hrobci.	10. Vápnitý slín šedý	1·2	14·1
		9. Vápenec slinitý deskovitý, zvonivý, tmavošedý	0·8	
		8. Vápnitý slín tmavošedý, pevný neb rozpadlý	0·5	
		7. Vápenec slinitý deskovitý, zvonivý, tmavošedý a s bělavými pruhy	1·0	
		6. Vápnitý slín v pecky rozpadlý, tmavošedý	1·0	
		5. Vápenec slinitý, zvonivý, tmavošedý se světlými skvrnami	1·0	
		4. Vápnitý slín rozdrobený, modravý	1·0	
		3. Vápenec slinitý deskovitý, zvonivý, bílý	2·6	
		2. Vápnitý slín rozdrobený, bílý neb šedý	1·2	
		1. Vápenec slinitý, pevný, žlutobilý, zvonivý, s tmavšími modrošedými tu a tam vrstvičkami. V nejspodnejší části při styku se souvrstvím Xc. má množství Chondritů v mocnosti 0·1 m	3·8	
Pás m o Y.	Rohatcká výšina mezi Rohatci, Židovcem a Hrobci.	γ. Vápnitý slín modrý	1·0	24·7
		β. Vápenec slinitý modravý a šedý	0·5	
		α. Vápnitý slín modravý zřídka šedý, měkký	12·5	
		8. Vápnitý slín deskovitý, modrý neb šedý	3·0	
		7. Vápnitý slín modravý se šedými skvrnami	4·0	
		6. Vápnitý slín šedý neb modravý	3·7	
Pás m o Z.	Rohatcká výšina mezi Rohatci, Židovcem a Hrobci.	5. Vápnitý slín modrý a šedý	1·55	67·9 m
		4. Vápnitý slín pevný, bělavý neb modravý	0·70	
		3. Vápnitý slín modrý	1·55	
		2. Vápnitý slín modravý v pecky se drobíci	0·5	
		Vápenec slinitý zvonivý bílý neb šedý v mocné stolici	3·0	
		1. Vápenec slinitý bělavý, pevný, zvonivý, s hojnými Chondritů	3·00	
		— Vápnité slíny měkké, šedé neb modravé	17·8	
Pás m o A.	Nucitý Dolníky	— Vápnitý slín měkký bílý	28·1	10 m
		2. Vápnitý slín glaukonitický, šedý až šedobilý, měkký	0·9	
Pás m o B.	Nucitý Židovce Rovne	1. Vápnitý slín glaukonitický v pevné lavičce	0·1	13·8 m
		Slinitý jíl měkký, šedý s modravými skvrnami. Chová sádrovce hojně	1·0	
Pás m o C.	Králické háje a j.	Písčitý slín křehký s jemnými zrnky glaukonitu. Je šedobilý neb šedý tu a tam s modravými skvrnami. Deskovitý	3·8	0·4
		Vápencová lavice pevná v níž tu a tam nalézá se hrubší zrnko křemene. Obsahuje též zrnka glaukonitu. Na povrchu šedá, dále od povrchu tmavomodrá	0·4	
		Písčitý slín křehký dosti glaukonitický, šedý s malými zamodralými skvrnami. Střídá se často s lavicemi pevnými šedého vápence, které se na povrchu v kulovité tvary oddělují. Pod lavicí v hloubce 1 m má písčitý slín hojně kremenných zrnek hrubých	9·6	

²⁶⁾ U každého postupu vrstev budí povšimnuto mé: Geologické mapy Podřipska.

Pás. VII.	Kolovina Pode Kbelí	Slín měkký šedý neb zažloutlý s tmavšími skvrnami neb úplně tmavošedý. Má černé tečky glaukonitu. Měkký	6 m
Pás. VI.	Kolovina Pode Kbelí	4. Křemitý vápenec modravý v pevné lavici 0'2 3. Písčitý slín šedý s modravými skvrnami 1'0 2. Písčitý slín šedý s modravými skvrnami 0'1 1. Písčitý slín deskovitý šedý s modravými skvrnami 5'0	1'3 0'1 5'0
	h. Pode Kbelí	3. Slín šedý s tmavomodrými proužky, méně pevná lavice 0'2 2. Slín měkký šedý s tmavomodrými očky a proužky. S četnými černými tečkami glaukonitu 3'0 1. Slín šedý místy zažloutlý s tmavomodrými skvrnami pevná lavice 0'2	3'4
Pás. V.	Jalovčina, Pode Kbelí	8. Slín měkký šedý neb šedožlutý s tmavomodrými skvrnami 3'0 7. Slín žlutošedý, méně pevná lavice 0'2 6. Slín měkký žlutošedý 2'8 5. Slín měkký šedý s tmavomodrými skvrnami místy zcela tmavomodrý 1'0 4. Slín jako 5. jenže v lavici o něco pevnější 0'2 3. Slín jako 5. jenže se v něm tu a tam objevuje hrubší zrnko křemene ojedinělé 2'8 2. Pískovec hrubozrnný s velmi slinitým tmelem 0'6 1. Slín šedý s tmavomodrými skvrnami s četnými velmi jemnými tečkami glaukonitu. Pod vrstvou pískovcovou 2. mívalo až do hloubky 0'7 m čoky a pruhy hrubozrnného písku křemenného téhož co ve vrstvě 2. 6'0	20 m
Pásmo IV.	Vrchlabec u Roudnice	13. Písčitý slín šedý. Má místy hojně glaukonitu 1'5 12. Křemitý vápenec modravý 0'2 11. Písčitý slín šedý s velmi hojným glaukonitem 1'8 10. Tři lavičky křemitého vápence oddělené písčitým slinem 0'35 9. Písčitý slín šedý 1'45 8. Křemitý vápenec modravý 0'2 7. Písčitý slín šedý 5'5 6. Křemitý vápenec modravý 0'2 5. Písčitý slín šedý 6'8 4. Křemitý vápenec modravý 0'2 3. Písčitý slín šedý 7'8 2. Křemitý vápenec modravý 0'2 1. Písčitý slín šedý 4'8 — Souvrství písčitých slin šedých střídajících se s pevnými lavicemi modravých křemitých vápenců jako nahore (přistupné byly ve studni Pohodnice) 14'0	46 m
Pásmo III.	Roudnice — Přestavlký	8. Písčité sliny jemně šedé, nejvíce žlutavé 10'0 7. Sliny modrává a zažloutlé písčité sliny jemné 10'0 6. Sliny, zřídka písčité, sliny jemné na povrchu šedé jinak šedo-modré 8 0 5. Slín šedomodrý 7'0	asi 44 m
		Nepristupné vrstvy	
		4. Slín zažloutlý na povrchu v pevnějších vrstvách 6 0 3. Slín modrý na povrchu zažloutlý 5 0 2. Slín zažloutlý s hojnými limonitovými peckami, destičkami 3'0 1. Jíl modrý, místy se žlutými skvrnami, místy šedý neb žlutý 1 0	

Pásma II. Pískovec jilový glaukonitický v Přestavlkách 3 m

Pásma I. Přestavlký	4. Jemnozrnné bělavé pískovce kvádrové s kaolinickým tmelem	28
	3 Lupky často s nepatrnou vrstvičkou uhlí	4
	2. Hrubozrnný pískovec kvádrový, bílý neb zažlutlý s kaolinickým tmelem	17
	1. Slepeneč zelezity	2
		51

Základ: Červený jíl útvaru permскého (u Vrbky).

Poněvadž jest mocnost jednotlivých pásem:

X.	67·9	m
IX.	10·0	"
VIII.	13·8	"
VII.	6·0	"
VI.	6·3	"
V.	20·0	"
IV.	45·0	"
III.	44·0	"
II.	3·0	"
I.	51·0	"

byla by tedy úhrnná mocnost 267 m mocností útvaru křidového v SZ části vysočiny Řípské. Při tom ovšem třeba uvážiti, že nejsou v postupu onom všecka pásmá v přímce svislé nad sebou volena, nýbrž často několik km od sebe vzdálena. Změříme-li mocnost pásem III. až X. z profilu vedeného od J. ku S. Řípskou vysočinou na obr. 38. při severním úpatí Řípu, který sestrojen je dle výchozů jednotlivých pásem na jižní i severní straně Řípu, obdržíme

III. až X. 156 m
k tomu dle předešlého I. až III. 98 "

254 m, přidáme-li k tomu oč tam pásmo IV. méně mocné 2 "; rovněž to, oč souvrství Xd. na Rohatecké výšině mocnější je 7 " tu dostaneme číslo 263 m, které se od předchozího jen o 4 m liší. Lze tedy páčiti mocnost útvaru křidového v SZ. části Řípu od 254 m do 267 m.

Velmi pěkně přístupny jsou vrstvy útvaru křidového v četných úvozech v okolí Bechlína. Nejhlubší tři pásmá I. až III. jsou však pod povrchem, tedy nepřístupná, vyšší poloha pásmá X. zde chybí.

II. Postup pásem a jich vrstev v SV. části Řípské vysočiny, v okolí Bechlína.

K tomu viz obr. 8, 15, 16, 23, 24, 25, 40 b, 40 c

Patro: Diluviaální štěrk.

Pás. X. Slápek	b.	Vápnitý slín bílý na povrchu rozpadlý, nejspodnější	3
	a.	Vápnitý slín glaukonitický zelenavý	1
Pásma IX. Slápek	6.	Slinity jíl šedý, poněkud písčitý, v deskách	
	5.	Jemná, šedá, pevnější lavička, písčitého slínu	2
	4.	Slinity jíl šedý, poněkud písčitý, v deskách	
	3.	Písčitý slín jemný šedý v pevnější lavičce	10 m
	2.	Slinity jíl šedý	2
	1.	Slinity jíl modrý na povrchu se sádrovcem. Mokrý	6
Pásma VIII. Slápek a j.	b.	Vápenec v pevné lavici. S hojným glaukonitem. Na povrchu šedý, uvnitř tmavomodrý. Tu a tam má hrubší zrno křemene, místy hnědá hrubozrnná písčovka s tmelem slinitým	0·6
	11.	Písčité slíny šedé s hojnými zrnky křemene. Místy přechází v písčovec. Má hojný glaukonit	2·5
	10.	Vápencová lavička šedá pevná	0·2
	9.	Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene	0·8
	8.	Vápencová lavička šedá pevná	0·2
	7.	Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene (má místy pevnější lavici vápencových koulí)	1·8
	6.	Vápencová lavička šedá pevná	0·2
	5.	Písčitý slín šedý	0·6
	4.	Vápencová lavička pevnější, šedá	0·2
	3.	Písčitý slín šedý	0·6
	2.	Vápencové dvě laviče šedé po 0·2 m	0·4
	1.	Sedé písčité slíny s pevnými vápencovými lavičkami	4·4
Pás. VII. Slápek a j.		Slín měkký šedý, zažlutlý s modravými skvrnami nebo zcela zamodralý	6 m
Pás. VI. Vlastrovská cesta	4.	Vápenec křemitý modravý v pevné lavici	0·2
	3.	Písčitý slín šedý s modravými skvrnami	1·0
	2.	Písčitý slín šedý s modravými skvrnami	0·1
	1.	Písčitý slín šedý s modravými skvrnami v pěkných deskách	5·0
Pásma V. Slápek, Vlastrovská cesta	3.	Písčitý slín hrubozrnný šedý s tmavomodrými skvrnami v pevnější lavici	0·5
	2.	Slín měkký šedý s tmavomodrými očky a proužky	3·0
	1.	Slín šedý místy zažlutlý s tmavomodrými skvrnami v pevnější lavici	3·7
	6.	Slín šedý s modravými skvrnami místy zcela modrý	6·8
	5.	Slín šedý poněkud v pevnější lavici	0·2
	4.	Slín šedý s tmavomodrými skvrnami, měkký	2·8
	3.	Písčitý slín hrubozrnný šedý s tmavomodrými skvrnami	0·7
	2.	Písčovec hrubozrnný se slinitým tmelem v pevné lavici	0·3
	1.	Slín měkký, šedý, s tmavomodrými skvrnami	5·6

Pásma IV. Stráň Z. od Hor. Počápk.	14. Pískovec glaukonitický deskovitý	2'0
	13. Písčité slín s křemitymi vápenci, šedé	11'0
	12. Křemity vápenec modravý na povrchu šedý	0'2
	11. Písčitý slín šedý	4'0
	10. Křemity vápenec modravý na povrchu šedý	0'2
	9. Písčitý slín šedý	5'0
	8. Křemity vápenec šedý	0'2
	7. Písčitý slín šedý, měkký	2'6
	6. Křemity vápenec šedý	0'1
	5. Písčitý slín šedý, měkký jako 1.	7'2
	4. Křemity vápenec šedý uvnitř modravý	0'3
	3. Písčitý slín šedý, měkký jako 1.	5'0
	2. Vápenec šedý uvnitř modravý pevný	0'3
	1. Písčitý slín šedý měkký s čer. tečkami glaukonitu	5'2
43 m		

Základ: Pásma III. nepřístupné.

III. Profil vrstev útvaru křidového v Labské stráni u Kyškovic.

Obr. 9., 39.

Patro: Diluvialní štěrk a písek.

Pásma VIII.: Písčité slín šedé s pevnějšími lavicemi vápenitými. V Hamráku a nad Majerovým lisem	15'3 m
--	--------

Pásma VII.: Slín šedý s tmavošedými skvrnami nebo tmavošedý. Tamtéž	6'0 m
---	-------

Pásma VI. Majerův lis	4. Křemity vápenec modravý v pevné lavici	0'3
	3. Písčitý slín šedý	0'3
	2. Křemity vápenec modravý v pevné lavici	0'3
	1. Písčité slín šedé, deskovité s modravými skvrnami	3'5
4'4 m		

Pásma V. Majerův lis	5. Písčitý slín hrubozrnný šedý s tmavomodrými skvrnami, s úlomky uhlí	1'5
	4. Písčitý slín šedý a modravý	1'8
	3. Písčitý slín modravý v pevnější lavici	0'2
	2. Slín šedý a modravý	1'0
	1. Písčitý slín modravý v pevné lavici	0'2
4'7		
Pásma V. Šenfeld	3. Slín šedý s modravými skvrnami	11'1
	2. Pískovec hrubozrnný šedý s tmelem slinitým	2'0
	1. Slín šedý s modravými skvrnami. Mokrý	5'0
18'1		
22'8 m		

Pásma IV. U Šenfelda	6. Písčitý slín dosti glaukonitický šedý, pevnější lavice	0'2
	5. Písčitý slín glaukonitický šedý	1'0
	4. Křemity vápenec modravý na povrchu šedý	0'3
	3. Písčitý slín velmi glaukonitický, modrý, větráním se stává šedým	4'3
	2. Křemity vápenec modrý	0'2
	1. Písčitý slín modravý	1'0
7 m		

Hladina Labe.

IV. Průřez vrstev dle silnice nad Brozánky.

Obr. 26., 39.

Patro: Diluvialní písek a štěrk

192 m n. m.

Pásma VIII.↑ Písčitý slín šedý s pevnějšími lavicemi vápnitými. Nejhořejší lavice měla hrubší zrna křemenná. Zachováno jen v mocnosti . . . 2 m

190'2

Pás. VII. Slín měkký šedý s tmavšími skvrnami neb úplně tmavošedý. Má hojně drobných teček glaukonitu 6 m

	184·2	
Pás. VI.	5. Křemitý vápenec modrý v pevné lavici	0·3
	4. Písčitý slín šedý	0·4
	3. Křemitý vápenec modrý v pevné lavici	0·3
	2. Písčitý slín šedý s modravými skvrnami, deskovitý	3·4
	1. Jílovitý slín	0·3
	179·5	
Pásma V.	6. Písčitý slín hrubozrnný šedý neb modravý v pevnější lavici	0·2
	5. Písčitý slín hrubozrnný, šedý neb modrý s čočkami uhlí	1·6
	4. Písčitý slín modrý	1·8
	3. Písčitý slín modrý v pevnější lavici	0·2
	2. Písčitý slín modrý, sypící na povrchu	1·0
	1. Písčitý slín modrý v pevnější lavici	0·2
	9·5	
	a↓ Slín modravý u posledních domků Brozanských	4·5

Obec Brozánky. 170 m n. m.

V. Postup vrstev v okolí Svojice.

Obr. 1., 10., 38., 39.

Patro: Diluvialní štěrk (vrchol Svojice). 275 m n. m.

	273	
Pásma X.	γ. Vápnitý slín modrý, rozdrobený	1·0
	β. Vápenec slinitý šedý neb modravý v pevnější lavici	0·5
	α. Vápnitý slín měkký, modravý s šedými skvrnami	12·5
	6 - 8. Vápnité sliny měkké modravé	10·7
	248·3	
	1 - 5. Vápence slinité bílé pevnější	1·0
	Vápnité sliny bílé neb modravé, měkké	28·1
	220·2	
	Vápnitý slín glaukonitický, šedoželenavý s šedým hrubozrnným písčkovcem, který má předešly slín co tmel	1
	219·2	
Pás. IX.	Písčitý slín žlutošedý	4
Úpatí kopce Svojice	Slinitý jíl šedý a modravý	6
	209·2	

²⁷⁾ Čísla souhlasí s Rohateckou výšinou.

Pásmo VIII. Návrsí ch.	c	Písčitý slín deskovitý šedý	1·0
	b	Vápenec s hrubými zrnky křemene. Se zrnky glaukonitu. Modravý. Velmi pevná lavice	0·5
		22. Písčitý slín šedý s hrubými zrnny křemene	
		21. Vápencová lavička pevná s hrubými zrnny křemene	
		20. Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene	7
		19. Vápencová lavička pevnější s hrubšími zrnny křemene	
		18. Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene	
		17. Vápencová lavička pevnější s hrubšími zrnky křemene	
		16. Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene	1
		15. Vápencová lavička pevná, šedá, s mnoha zrnky křemene	
Pásmo VII. Slín poněkud písčitý šedý do žluta s modravými skvrnami	a	Písčitý slín šedý s drobnými zrnky křemene	1
		14. Písčitý slín šedý s drobnými zrnky křemene	
		13. Vápencová lavice šedá pevná s drobnými zrnky křemene	
		12. Písčitý slín šedý	3
		11. Vápencová lavička pevná šedá	
		10. Písčitý slín šedý	
		9. Vápencová lavice šedá, pevná	1
		8. Písčitý slín šedý	
		7. Vápencová lavice šedá, pevná	
		6. Písčitý slín šedý	
Pásmo VI. Trávník		5. Vápencová lavice šedá, pevná	
		4. Písčitý slín šedý	
		3. Vápencová lavice šedá, pevná	2
		2. Písčitý slín šedý	
		1. Vápencová lavice šedá, pevná	
		193·7	
		187·7	
		Pásmo VII. Slín poněkud písčitý šedý do žluta s modravými skvrnami	6 m
		6. Křemitý vápenec šedý uvnitř modrý, pevná lavice	0·3
		5. Písčitý slín šedý	0·4
Pásmo V. Trávník pod Sovicí		4. Křemitý vápenec šedý uvnitř modrý, pevná lavice	0·3
		3. Slín šedý	0·4
		2. Písčitý slín šedý neb modravý v rovných pevných deskách	3·0
		1. Písčitý slín šedý	0·3
		183	
		8. Písčitý slín šedý s modrými skvrnami, místy zcela tmavomodrý. Zřídka kde má hrubé zrnko křemene. Pevná lavice	0·2
		7. Písčitý slín hrubozrnný, šedý neb žlutavý s modrými skvrnami i úplně modrý. S kousky uhlí	1·6
		6. Písčitý slín šedý s modravými skvrnami. Tu a tam s hrubým zrnkem křemene	1·0
		5. Písčitý slín hrubozrnný šedý, místy do modra	0·4
		4. Písčitý slín šedý místy s modravými skvrnami	0·8
Pásmo V. Ulička		3 Písčitý slín šedý s tmavomodrými tečkami a většími skvrnami. Pevná lavice	0·3
		2. Písčitý slín deskovitý šedý s tmavomodrými skvrnami	1·0
		1. Písčitý slín šedý s tmavomodr. skvrn. Pevná lavice	0·2
		10. Slín měkký, šedý neb žlutošedý tu a tam s tmavomodrými skvrnami. Místy úplně tmavomodrý	11·0
		9. Váp. šedý n. žlutošedý, místy s velmi hrub. zrnny křemene	0·15
		8. Pískovec šedý s chudým slinitým neb křemitým tmelem	1·0
		7. Pískovec velmi hrubozrnný šedý s dosti slinitým tmelem	0·2
		6. Pískovec jako 4.	
		5. Pískovec na povrch rezavý jako 3.	1·0
		4. Pískovec hrubozrnný šedý s chudým slin. tmelem	
d.		3 Pískovec glaukonitický jemnozrnný pevnější, rezavý	0·1
		2. Pískovec glaukonitický s tmelem slin. S čočkami uhlí	1·0
d.		1. Písčitý slín glaukonitický šedý	2·8
		17·45	
		22·95 m	

Pás m o IV. U l i č k a ↓	15. Křemitý vápenec šedý, uvnitř modrý s černými zrnky glaukonitu. Místy zrnka křemenná jako mák velká	0·2
	14. Písčitý slín glaukonitický, žlutošedý	1·4
	13. Křemitý vápenec jako 15.	0·2
	12. Písčitý slín velmi glaukonitický, žlutošedý s čočkami uhlí. Nejvyšší část jeho v mocnosti 0·4 obsahuje peckovité kusy písčkovce	2·4
	11. Křemitý vápenec šedý uvnitř modrý s černými zrnky glaukonitu	0·4
	10. Písčitý slín šedý dosti glaukonitický místy velmi glaukon. Obsahuje žluté pecky limonitu	4·0
	9. Křemitý vápenec šedý tu a tam s čern. tečkami glaukonitu	0·2
	8. Písčitý slín šedý	1·0
	7. Křemitý vápenec šedý tu a tam s čern. tečkami glaukonitu	0·2
	6. Písčitý slín šedý	3·0
	5. Křemitý vápenec šedý jako 7.	0·2
	4. Písčitý slín šedý	2·0
	3. Křemitý vápenec glaukonitický šedý	0·2
	2. Písčitý slín šedý místy modrý s čern. tečk. glaukonitu	5·6
	1. Křemitý vápenec modravý tu a tam se zrnkem glaukon (bývá někdy jako r. 1889. v srpnu pod hladinou Labe)	0·2

Hladina Labe.

VI. Postup vrstev v Lopatech.

Obr. 27., 39.

Patro: Diluvialní písek

205·35 m n. m.

Pás VIII. ↑	a. Písčité slíny šedé tu a tam s hrubším zrnkem křemene a z nich vyčnívají vápnité lavice šedé, pevné. Zachováno jen	5 m
	200·35	

Pásmo VII. Písčité slíny měkké	6 m
194·35	

Pás VI. ↓	4. Křemitý vápenec modrý	0·4
	3. Písčitý slín šedý	0·3
	2. Křemitý vápenec modrý	0·3
	1. Písčitý slín deskovitý šedý neb modravý. Vespod s hrubšími zrnky křemene	4·7 m 3·7

Pásmo V. h	189·65	
------------	--------	--

Pásmo V. h	6. Písčitý slín hrubozrnný šedý neb modrý. Místy má také hrubých zrn křemenných, že by se takové místo za hrubozrnný písčovec s tmelem slinitým považovat mohlo. Obsahuje čočky uhlí někdy i větší hnizdo	2·0
	5. Písčitý slín jako 3.	2·0
	4. Písčitý slín hrubozrnný šedý neb modrý	10·2
	3. Písčitý slín šedý s tmavomodrými skvrnami neb modrý s četnými hrubými zrnky křemene	3·0
	2. Písčitý slín šedý s tmavomodrými skvrnami	3·0

d	1. Křemitý vápenec šedý uvnitř modrý vel. pevná lavice	0·2
	10.—1. Jako v předešlém profilu. Vrstvy písčovce špatně přistupné	17·45

Pásma IV.	8. Křemitý vápenec šedý v pevné lavici s černými zrnky glauk.	0·3
	7. Písčitý slín šedý za mokra žlutavý, hojně glaukonitický s peckami pískovce	1·1
	6. Křemitý vápenec šedý v pevné lavici s čern. zrnky glaukonitu	0·2
	5. Písčitý slín šedý, za mokra žlutavý s čet. černými zrnky glauk.	1·15
	4. Křemitý vápenec jako 6.	0·2
	3. Písčitý slín jako 5.	2·0
	2. Křemitý vápenec jako 6.	0·3
	1. Písčité slíny jako 5. Hloubě se střídají písčité slíny s křemitými vápenci až ku Labi jak hloubením Labe shledáno (jinak jsou nepřístupny)	10·25
	Hladina Labe.	146·5 m n. m

VII. Postup vrstev v okolí Hoštky.

Obr. 17., 18., 38.

V Ráji.

Pás. VIII. ↑ <i>a</i> ↓ Jezek Malšovu	2. Písčité slíny šedé s hrubšími zrnny křemene. Střídají se s pevnějšími lavicemi vápencovými, též s hrubšími zrnny křemene. Zachováno jen	8·8
	1. Křemitý vápenec pevný s hrubšími zrnny křemene	0·2
Pásma VII. Pásma VII. Písčitý slín hrubozrnný šedý deskovitý, tamtéž		5·5 m
Pás. VI. ↑ <i>b</i> ↓ Jezek k Malšovu	4. Křemitý vápenec šedý uvnitř modrý v pevné lavici	0·2
	3. Písčitý slín šedý neb žlutošedý deskovitý	1·0
	2. Křemitý vápenec šedý, uvnitř modrý, v pevné lavici	0·2
	1. Písčitý slín šedý, zřídka kde má hrubší zrnko křemene, uprostřed má bělavou lavici. V pěkných deskách se lámá	3·8
Pásma V. ↑ <i>c</i> ↓ Jezek k Malšovu	5. Písčitý slín hrubozrnný šedý dole též modrý	7·0
	4. Písčitý slín měkký šedý, s modravými skvrnami	3·0
	3. Křemitý vápenec modrý, v pevné lavici	0·3
	2. Písčitý slín šedý, s modravými skvrnami	1·2
	1. Křemitý vápenec modrý, v pevné lavici	0·2
Pásma IV. ↑ <i>d</i> ↓ had na hřebeni	5. Slín měkký šedý, s modravými skvrnami	7·3
	4. Vápenec světle šedý, s hojnými zkamenělinami	0·15
	3. Pískovec hrubozrnný šedý, s tmelem slinitým	2·35
	2. Křemitý vápenec šedý, s hrubšími zrnny křemene	0·2
	1. Pískovec hrubozrnný s tmelem slinitým, šedý	2·3
	Hloubší vrstvy nepřístupné.	12·3 m

Nádraží v Hoštce. Východní okraj.

VIII. Průřez vrstev nad Štětim dle rokle a silnice k Radouni.

Obr. 19., 39.

Patro: Diluvialní hlína.	241 m n. m.
Pásma VIII. část: Písčitý slín hrubozrnný šedý, málo přístupný	12 m
	229
5. Vrstvy nepřístupné	3·6
4. Písčitý slín hrubozrnný šedý, rozdrobený	2·0
3. Písčitý slín hrubozrnný šedý v pevné lavici	6·1 m
2. Jako 4.	
1. Písčitý slín šedý deskovitý	0·5
	222·9

Pás VI.	4. Křemitý vápenec modrý v pevné lavici	0·5	1·9 m
	3. Písčitý slín deskovitý šedý	0·5	
	2. Křemitý vápenec modrý v pevné lavici	0·5	
	1. Písčitý slín šedý v mocných stolicích, v pěkné desky se dá lámati	3·4	
218			
Pásme V.	9. Písčitý slín s hrubšími zrnky křemene, šedý, pevná lavice	0·3	1·24 m
	8. Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene	0·4	
	7. Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene, pevná lavice	0·3	
	6. Písčitý slín hrubozrnný s velkým množstvím křemenných zrn až jako hráček velkých (slinitý pískovec)		
	5. Písčitý slín hrubozrnný šedý v pevné lavici	10	
	4. Písčitý slín hrubozrnný šedý čili slinitý pískovec s pevnějšími lavicemi téhož		
	3. Písčitý slín modravý v pevné lavici	0·2	
	2. Písčitý slín šedý	1·0	
	1. Písčitý slín modravý v pevné lavici	0·2	
d	3. Písčité slíny šedé s pevnějšími modravými lavicemi, přístupné v mocnosti asi		7·0
	2. Poloha špatně přístupného pískovce hrubozrnného, křemitého nebo slinitého		
	1. Písčité slíny s hrubšími zrnky křemene z části přístupné		
Neprístupné vrstvy			
Pásme IV.		187	
	8. Pískovec slinitý velmi glaukonitický v pevnější lavici	0·2	0·5 m
	7. Pískovec slinitý velmi glaukonitický šedý, na povrchu rezaví. Má v sobě shluky bílého pískovce	0·8	
	6. Velmi písčitý slín glaukonitický místy s hrubými zrnky křemene, šedý. Má shluky vápnitého pískovce glaukonitického	0·2	
	5. Písčitý slín glaukonitický šedý, místy žlutavý	1·8	
	4. Křemitý vápenec modrý s jemnými zrnky glauk. Pevný	0·2	
	3. Písčitý slín šedý s jemnými zrnky glaukonitu	0·8	
	2. Křemitý vápenec modrý s jemn. zrnky glauk., pevný	0·2	
	1. Písčitý slín šedý jako 3. následuje	0·9	
Cesta vedle nádraží Štětského.			182 m n. m.

IX. Postup vrstev od Štětí přes Stračí do Brocna.

Obr. 58., 39.

Patro: Diluvialní hlína. — Brocno. Náves. Zvonice.	307·3 m n. m.
d 2. Pískovec bryozoický, slinitý, šedý, deskovitý, na povrchu rezaví. Zřídka s peckami bělavého vápence	8·0 1·5
d 1. Kvádrový pískovec glaukonitický hrubozrnný, šedý do zelená. Na povrchu sežloutne a rezaví	4·5
	294·8
18. Hrubozrnný velmi písčitý slín šedý, místy v pískovce přecházející	1·5
17. Neprístupné vrstvy	2·0
Studánka	
16. Pískovec deskovitý, málo slinitý, šedý	0·5
15. Hrubozrnný písčité slíny šedé se šedým vápencem. Místy velmi slinitý hrubozrnný pískovec s modrými peckami vápencovými	3·0
	Přístupny západně od obce Brocna
	3·5

Pásmo IX.	c	14. Nepřistupné vrstvy v obci, mimo obec pro diluviální hlínu	6·3	32·3
		13. Křemítý vápenec šedý	0·2	
b	d	12. Velmi písčitý slín šedý, na povrchu žlutý	1·0	44·8
		11. Velmi písčité slíny šedé na povrchu žluté se třemi pevnými lavicemi křemitého vápence šedého	3·0	
a	e	10. Křemítý vápenec pevný	0·3	32·3
		9. Písčitý slín šedý neb zažloutlý	0·7	
Pás. VIII.	f	8. Pískovec slinitý šedý neb žlutavý na povrchu, poněkud hrubozrnný	0·3	262·5
		7. Velmi písčitý slín šedý s pevnými lavicemi křemitého vápence šedého uvnitř modrého	3·0	
Pás. VII.	g	6. Velmi písčité slíny na povrchu žluté, drobnozrnné	4·0	12
		5. Velmi písčitý slín šedý s pevnými vápnitéjšími lavicemi	2·0	
Pás. VI.	h	4. Písčitý slín šedý	1·0	25 m
		3. Písčitý slín drobnozrnný šedý v pevnějších deskách	2·0	
Pásmo V.	i	2. Písčitý slín šedý, vlnký	1·0	13
		1. Písčitý slín na povrchu ve hlínu rozpadlý, s hrubšími zrnky křemene, rezavý, s limonitovými střepinami na povrchu	0·5	
Pás. IV.	j	3. Kvádrový pískovec velmi hrubozrnný šedý neb zažloutlý v nejvyšší poloze	3·55	12
		2. Kvádrový pískovec hrubozrnný šedý neb zažloutlý, křehký, 4 m od dola má vrstvu velmi hrubozrnnou	4 m	
Pás. III.	k	1. Velmi slinitý pískovec aneb velmi písčitý slín šedý s lavicemi pevného křemitého vápence	13	25 m
		4. Hrubozrnný písčitý slín šedý	3·55	
Pás. II.	l	3. Pevná lavice glaukonitického křemitého vápence modrávěho s tam hrubším zrnkem křemene, bohatá zkamenělinami	0·20	6 m
		2. Rozpadlý (při povrchu) glaukonitický písčitý slín	1·50	
Pásmo VI.	m	1. Deskovitý šedý písčitý slín	0·75	5·1 m
		7. Pevná lavice křemitého vápence modrého	0·6	
Pásmo V.	n	6. Písčitý slín šedý	0·5	5·1 m
		5. Pevná lavice křemitého vápence modrého	0·6	
Pásmo IV.	o	4. Písčitý slín šedý	1·1	25·9 m
		3. Křemítý vápenec hrubozrnný modrávý v pevné stolici	1·5	
Pásmo III.	p	2. Písčitý slín šedý	0·5	9·2
		1. Písčitý slín šedý	0·3	
Pásmo II.	q	8. Písčitý slín hrubozrnný šedý s pevnějšími lavičkami	2·5	3·0
		7. Pevnější lavice hrubozrnného slinitého pískovce	0·2	
Pás. I.	r	6. Hrubozrnný písčitý slín šedý	1·0	26 m
		5. Pevná lavice hrubozrnného písčitého slínu	0·2	
Pás. I.	s	4. Hrubozrnný písčitý slín šedý s vrstvou žlutavého pískovce u spodu	3·0	26 m
		3. Písčitý slín měkký šedý s modrávými skvrnami	0·2	
Pás. I.	t	2. Nepřistupný hrubozrnný pískovec kvádrovec	1·0	26 m
		1. Písčité slíny	9·2	
Pás. I.	u	2. Písčité slíny velmi glaukonitické, žlutošedé	162 m n. m.	26 m
		1. Písčité slíny šedé s pevnými lavicemi křemitého vápence šedého	162 m n. m.	
Kříž 0·5 km na Z. od Stračí při cestě do Štětí				

Na Ostrém, kde útvar křidový je proražen čedičem, má pásmo IX. mocnost menší. Tam pokryto je pásmo IX. pásmem X. (Viz Pásmo IX. mezi Vidímí a Chocebuzy.)

X. Postup vrstev v okolí Ješovic.

K tomu obr. 28., 39.

Vrchol „Pískovce“ v Borech u Ješovic.

Pás. VIII.	↑ Bory	2. Pískovec kvádrový chudý slinitý tmelem zachován v pískovcovém kamýku v Borech u Ješovic	7 m
		1. Velmi písčitý slín tu a tam s hrubším zrnem křemenným, šedý, s pevnými lavicemi křemitého vápence šedého	5 m
Pás. VII.	↑ Horní Ješovice	2. Písčitý slín hrubozrnný šedý	6 m
		1. Písčitý slín šedý měkký tu a tam s hrub. zrn. křem.	6 m
Pás. VI.	↓ Vlevoříček a v přístupě	6. Křemitý vápeneč modravý pevný	0·3
		5. Písčitý slín šedý	1·0
Pás. V.	↓ Ješovice	4. Křemitý vápeneč modravý pevný	0·3
		3. Písčitý slín měkký, šedý, deskovitý	1·5
Pás. IV.	↓ Peluňka	2. Písčitý slín s hrubšími zrnky křemene, šedý neb modravý, přechází ve hrubozrnný písčitý slín	5·1 m 1·0
		1. Písčitý slín šedý	1·0
Pás. V.	Hrubozrnný písčitý slín šedý přístupný pod lomy v lese v mocnosti	8 m	
	Nepřístupné vrstvy	7 m	
	Písčitý slín šedé s křemitymi vápenci modravými	5 m	
	Nepřístupné vrstvy		
Pás. IV.	Písčité slíny šedé střídají se se šedými uvnitř modrými křemitymi vápenci. (Nejvyšší poloha není zde přístupna, za to však v nádraží Liběchovském, kde nejvyšší vrstvy jsou též velmi glaukonitické [Viz Pásma IV.].)		

Hladina Labe pod Peluňkou.

XI. Postup vrstev v okolí Liběchova.

Obr. 20., 29., 39.

Nejvyšší poloha návrší za horním kostelem v Liběchově.

Pás. VIII.	↑ U horního kostela	Písčité slíny střídají se se šedým křemitym vápencem. Zachována jen spodní část pásmu v mocnosti	4 m
Pás. VII.	↓ U horního kostela	3. Písčitý slín hrubozrnný	4·1 m
		2. Písčitý slín šedý	1·2
Pás. VI.	↓ Lomy i hor. křešt.	1. Písčitý slín deskovitý	0·7
Pás. V.	↓ Křešt.	5. Křemitý vápeneč modrý, pevná lavice	0·3
		4. Písčitý slín šedý	0·8
Pás. IV.	↓ Křešt.	3. Křemitý vápeneč šedý s velmi pevnými modrými koulemi	0·3
		2. Písčitý slín šedý uprostřed s hrubšími zrnky křemene	1·2
Pás. III.	↓ Křešt.	1. Písčitý slín šedý s hrubými zrnky křemene dole	1·1

Pásmo V.	Z kozí rokle ke kružnímu lomu	h	2. Písčitý slín hrubozrnný šedý	9·6	9·8
			1. Křemitý vápenec šedý, uvnitř modrý, pevná lavice	0·2	
d		6. Slín měkký šedý neb žlutý	1·0		
		5. Pískovec kvádrový hrubozrnný nebo jemnozrnný, bílý. Hojně má glaukonitových zrnek	3·0		
Pásmo IV.	Kozí rokle	16	4. Pískovec kvádrový hrubozrnný nebo jemný šedý neb bělavý. Špatný tmel písčitý	5·0	26·8 m
			3. Pískovec kvádrový hrubozrnný bílý s tmelem písčitým aneb šedý s tmelem slinitým	3·0	
Pásmo IV.	Malý Liběchov	16	2. Písčitý slín hrubozrnný šedý, tu a tam má shluk pevného křemitého pískovce	2·0	32·7 m
			1. Písčitý slín hrubozrnný šedý	2·0	
Pásmo III.	Kozí rokle	32·7	16. Písčitý slín glaukonitický šedý neb žlutavý s 2 pevnějšími la- vicemi	3·0	32·7 m
			15. Křemitý vápenec modravý v pevné lavici	1·0	
Pásmo II.	Výhonice	32·7	14. Písčitý slín velmi glaukonitický šedý tu a tam s hrubšími zrnky křemene	1·0	32·7 m
			13. Křemitý vápenec modravý s černými tečkami glaukonitu	0·3	
Pásmo I.	Výhonice	32·7	12. Písčitý slín šedý s černými tečkami glaukonitu	2·0	32·7 m
			11. Křemitý vápenec modravý, pevná lavice	0·3	
Pásmo I.	Výhonice	32·7	10. Písčitý slín modravý	4·3	32·7 m
			9. Křemitý vápenec modravý v pevné lavici	0·3	
Pásmo I.	Výhonice	32·7	8. Písčitý slín s černými tečk. glaukonitu šedý a modravý	1·5	32·7 m
			7. Křemitý vápenec modravý v pevné lavici	0·3	
Pásmo I.	Výhonice	32·7	6. Písčitý slín s čern. tečk. glaukonitu šedý neb modravý	1·5	32·7 m
			5. Křemitý vápenec modravý v pevné lavici	0·3	
Pásmo I.	Výhonice	32·7	4. Písčitý slín s čern. tečkami glaukonitu šedý neb modravý	1·6	32·7 m
			3. Křemitý vápenec modravý v pevné lavici	0·3	
Pásmo I.	Výhonice	32·7	2. Písčitý slín šedý (není úplně přístupný; obsahuje snad též křemité vápence)	13·3	32·7 m
			1. Písčitý slín modravý (pod mostem silničním a odtud až k Labi)	1·7	

Hladina Labe.

XII. Postup vrstev na Vehlovické stráni.

Obr. 30., 39.

Kalský (návrší).

Pásmo IX.	Výhonice	Písčitý slín šedý, měkký	11 až 12 m
Pás. VIII.	Výhonice	2. Pískovec hrubozrnný kvádrový bílý a žlutavý	
	Kalkem	1. Velmi písčité slíny šedé s pevnými lavicemi sedého kře- mitého vápence	asi 18 m
Pás. VII.	Výhonice	4. Písčitý slín hrubozrnný šedý	2·0
	Wünschův lom	3. Křemitý vápenec hrubozrnný šedý neb modravý v pevné lavici	0·5
Pás. VII.	Výhonice	2. Písčitý slín hrubozrnný šedý Rhynchonellový	0·6
	Wünschův lom	1. Písčitý slín šedý s černými tečkami glaukonitu	2·3
Pás. VI.	Výhonice	6. Křemitý vápenec modrý, velmi pevná lavice	0·5
	Wünschův lom	5. Písčitý slín šedý	0·8
Pás. VI.	Výhonice	4. Křemitý vápenec kulovitý modrý. Koule obaleny písčitým slinem takže sotva jsou znateльny	0·2
	Wünschův lom	3. Písčitý slín šedý a žlutý někdy i modrý	1·1
Pás. V.	Výhonice	2. Křemitý vápenec tmavosedy zřídká s hrubým zrnkem křemene	0·2
	Wünschův lom	1. Písčitý slín šedý hrubozrnný	0·3
Pásmo V.	Výhonice, rokle	Písčitý slín hrubozrnný „Věčnost“	
	Isporek, rokle	Nepřístupné vrstvy	
		Pískovec kvádrový glaukonitický fukoidový bílý na povrchu rezavý	
		Pískovec Rhynchonellový kvádrový hrubozrnný s tmelem slinitým, šedý	
		Nepřístupné vrstvy	25·8 m

Pás IV. Lipovec	Nepřístupné vrstvy		as 32 m
	Písčité slíny šedé střídají se s pevnými lavicemi křemitého vápence šedého, uvnitř modravého		
Nepřístupné vrstvy			
Labe.			

XIII. Postup vrstev od Mlazic přes Strážensko na Kamínek u Stražnice.

Obr. 31., 32., 39.

Na Kamínku.

Pás X. Kamínek	d. Vápenec slinitý bílý neb namodralý, deskovitý, zvonivý	7	as 38 m
	b. Vápnité slíny modráv	30	
	a. Vápnitý slín glaukonitický šedý až modravý na povrchu v mastný jíl rozpadlý (přistupen u Rymáné)	1	
Pás IX. Strážensko Tartov	Pískovec hrubozrnný velmi slinitý, deskovitý, šedý	· · · · ·	as 15 m
	Písčitý slín šedý s křemitym vápencem pevným	· · · · ·	
	Písčitý slín měkký modravý vodu nadřuzující	· · · · ·	
Pás VIII. Novouz	3. Pískovec kvádrový bílý chudý tmelem slinitým na povrchu v rezavý písek rozpadlý	10	as 17 m
	2. Pískovec velmi hrubozrnný (až slepenec) bílý	· · · · ·	
	1. Velmi písčitý slín šedý a žlutavý až pískovec s pevnými lavicemi křemitého vápence šedého, málo přístupný	7	
Pás VII. V Raji lom	Nepřístupné vrstvy	· · · · ·	as 54 m
	5. Písčitý slín hrubozrnný šedý rozpadlý	1·5	
	4. Týz co 5. ale v pevnější lavici	0·1	
	3. Písčitý slín hrubozrnný šedý v deskách	0·7	
	2. Křemity vápenec s glaukonitem, modrý, pevná lavice	0·2	
	1. Písčitý slín šedý	2·9	
Pás VI. Rají	Křemity vápenec modravý	0·5	as 3 m
	Písčitý slín šedý	2·5	
h	6. Písčitý slín hrubozrnný šedý	4·0	as 8·2
	5. Písčitý slín hrubozrnný modrý v pevné lavici	0·3	
	4. Písčitý slín hrubozrnný šedý	2·7	
	3. Písčitý slín jako 5.	0·2	
	2. Písčitý slín hrubozrnný šedý	0·8	
	1. Křemity vápenec modrý v pevné lavici	0·2	
	12. Písčitý slín šedý s černými tečkami glaukonitu	2·8	
	11. Pískovec bílý neb zažloutlý s vel. chudým tmelem slinitým ve spod fucoidový	4·8	
Mlazická rokle	10. Pískovec vápnitý šedý neb modrý, pevná lavice	0·2	as 16·8
	9. Velmi písčitý a glaukonitický slín šedý neb rezavý	0·8	
	8. Křemity vápenec modrý v pevné lavici	0·2	
	7. Velmi písčitý a glaukonitický slín šedý neb rezavý	0·8	
	6. Křemity vápenec modrý v pevné lavici	0·2	
	5. Písčité slíny glaukonitické šedé neb žlutavé mající tu a tam pevnější lavičku křem. vápence	3·8	
	4. Pískovec vápnitý šedý v pevné lavici	0·2	
	3. Pískovec slíny snadno se drobící	1·8	
	2. Křemity vápenec modrý s hrubšími zrnky křemene, pevná lavice	0·2	
	1. Hrubozrnný písčitý slín šedý	1·0	
Mlazice	Písčité slíny šedé střídají se s pevnými lavicemi křemitého vápenců	19 m	as 19 m
	Poblíž pásmu V. jsou vrstvy velmi glaukonitické	· · · · ·	

XIV. Průřez vrstev dle silnice z Podola na Chlomek.

Obr. 33., 37., 39.

Patro: Čedič Chlomecké kupy.

Pás. X.	Chlomek vrel	Vápnité slíny modré a slinité vápence bílé	11 m
		(Glaukonitický vápnitý slín nepřistupen.)	
Pás. IX.	Chlomek obec	Písčitý slín hrubozrnný šedý	
		Písčité slíny šedé s pevnými lavicemi křemitých vápenců šedých uvnitř modrých	14 m
Pás. VIII.	Záhrada Chlomek	Pískovec slinitý hrubozrnný	
		Pískovec slinitý jemnozrnný, šedobílý	
		Nepřistupné vrstvy	18 m
Pásma VII. nepristupné			
V	nejvyšší části úvozu	3. Křemitý vápenec (při stavbě silnice odkryt) 2. Písčitý slín šedý 1. Písčitý slín šedý s hrubšími zrnky křemene	3 m
	<i>h</i>	3. Písčité slíny hrubozrnné šedé (v úvozu) 2. Písčitý slín hrubozrnný šedý pevnější s Fucoidy (1. Nepřistupná lavice křem. vápence)	8'0 1'0 0'2) 9'2
Pásma V.	Silnice	10. Písčitý slín šedý špatně přístupný 9. Pískovec na povrchu v písek rozpadlý 8. Křemitý vápenec pevný modrý 7. Písčité slíny glaukonitické s pevnějšími lavicemi křemitého vápence 6. Písčitý slín šedý, dole s hrubšími zrnky křemene 5. Písčitý slín velmi hrubozrnný deskovitý 4. Pískovec slinitý velmi hrubozrnný šedý v pevnější lavici 3. Pískovec slinitý velmi hrubozrnný, šedý, deskovitý 2. Pískovec slinitý velmi hrubozrnný šedý v pevné lavici 1. Pískovec šedý slinitý velmi hrubozrnný deskovitý	7'6 0'3 2'8 2'7 0'5 0'2 1'3 0'2 1'3 26'1 m
Pásma IV.	Nad a pod sochou sv. Jana	14. Křemitý vápenec modrý s chomáčky křemenného písku 13. Písčitý slín šedý neb modravý 12. Křemitý vápenec modrý v pevné lavici 11. Písčitý slín šedý hrubozrnný 10. Křemitý vápenec šedý z hrubšími zrn. křem., pevná lav. 9. Písčitý slín hrubozrnný šedý 8. Písčitý slín šedý (u sochy Sv. Jana) 7. Křemitý vápenec modrý glaukonitický v pevné lavici 6. Písčitý slín šedý 5. Písčité slíny šedé a žluté, velmi glaukonitické střídají se s několika lavicemi křem. vápenců 4. Písčité slíny šedé střídají se s několika lavicemi křemitých vápenců šedých 3. Písčitý slín šedý 2. Křemitý vápenec modrý v pevné lavici 1. Písčitý slín šedý	0'3 1'0 0'2 0'5 0'2 0'8 2'0 4'0 4'0 1'8 0'2 4'0 19 m

Kříž blíže Židovského hřbitova.

XV. Průřez Mělnickým vrchem.

Obr. 11., 39.

Mělník. Zámek.

219 m n. m.

Pásma VI. Písčitý slín šedý (spodní část pásmá) 1'8 m

Pásma V.	h	2. Písčitý slín hrubozrnný šedý	8·0	8·2
		1. Kremítý vápenec modrý v pevné lavici	0·2	
d	7. Písčitý slín šedý	2·5		
	6. Pískovec hrubozrnný šedý, větráním žlutý	5·0		
	5. Kremítý vápenec modrý na povrchu šedý v pevné lavici	0·3		
	4. Písčitý slín glaukonitický šedý	3·7		
	3. Písčitý slín hrubozrnný šedý neb modravý s pevnou lavicí kremitého vápence modravého	1·5	17	
	2. Písčitý slín šedý neb modravý, uprostřed s pevnou lavicí kremitého vápence modrého	2·0		
	1. Písčitý slín hrubozrnný šedý neb modrý s pevnou lavicí vápence kremitého	2·0		
				25·2 m
Pásma IV.		Písčité slíny šedé neb modravé střídají se s pevnými lavicemi kremitého vápence šedého, uvnitř modrého v mocnosti	29 m	
Pásma III.		Písčité slíny šedé a modráv s pevnějšími lavicemi těchže slínů. Nadržují vodu	13 m	
Hladina Labe u plovárny. 150 m n. m.				

XVI. Postup vrstev na Hostinské výšině.

Obr. 34., 41., 44., 49. Fig. 1. V Jahrb. d. k. k. geol. Reichsanst. 1895.

Vrchol výšiny.

Pás X	Západní straná	d. Slinitý vápenec deskovitý bílý zvonivý	6·2	23 m
		b. c. Vápnitý slín modravý měkký vlnký	15·8	
		a. Glaukonitický vápnitý slín šedomodrý na povrchu šedožlutý s vrstvičkou pískovce hrubozrnného	1·0	
Pásma IX.	Severní straná	d. Hrubozrnné písčité slíny šedé, na povrchu zažloutlé	3·42	25·65 m
		c. Pískovce velmi slinité drobnozrnné šedé na povrchu rezavé s pevnými peckami šedého velmi písčitého kremitého vápence	3·42	
		b. Velmi písčité slíny s velmi písčitými kremitymi vápenci. Obojí jsou šedé barvy a deskovité	8·55	
		a. Písčité slíny šedé střídají se s lavicemi kremitého vápence. Tento je místo v peckách uložen	10·26	
		15. Pískovec kvádrový hrubozrnný šedý neb žlutavý	4·0	
		14. Pískovec kvádrový drobnozrnný bílý neb šedý	4·0	
		13. Pískovec drobnozrnný deskovitý, na povrchu rezavý, střídá se s pevnějšími lavičkami téhož pískovce	1·0	
		12. Velmi písčitý slín šedý	0·5	
		11. Kremítý vápenec modravý na povrchu šedý, pevná lavice	0·2	
Pásma VIII.	Severní straná Hostinské výšiny.	10. Velmi písčitý slín šedý deskovitý	1·3	23·79 m
		9. Kremítý vápenec šedý, pevná lavice	0·3	
		8. Písčité slíny šedé deskovité	2·0	
		7. Pískovec chudý tmelem, bílý, sypký na povrchu	0·2	
		6. Pískovec slinitý drobnozrnný žlutý tence deskovitý	0·4	
		5. Pískovec chudý tmelem, žlutavé rezavý, velmi sypký, jemný fucoidový	0·1	
		4. Písčité slíny šedé, lámající se v pěkných deskách	3·35	
		3. Velmi písčitý slín zažloutlý, dál od povrchu šedý	1·07	
		2. Velmi písčitý slín šedý na povrchu rozdrobený	1·07	
		1. Naplavený písek zahaluje vrstvy. Na západní straně výšiny jsou v těch místech velmi písčité slíny šedé a zažloutlé s velmi pevnými šedými lavicemi kremitého vápence	4·30	

Pásmo VII. Západ. str. výšiny Vých. od Vrutice	3 m	8. Písčitý slín hrubozrnný šedý, pevná lavice	0·3
		7. Písčitý slín hrubozrnný šedý na povrchu rozpadlý	1·7
		6. Písčitý slín hrubozrnný šedý v pevné lavici	0·2
		5. Písčitý slín hrubozrnný šedý v desky rozpadlý	1·0
		4. Písčitý slín hrubozrnný šedý uvnitř modrý, pevná lavice	0·2
		3. Písčitý slín šedý s glaukonitem	2·0
		2. Kremítý vápenec modrý v pevné lavici	0·2
		1. Písčitý slín deskovitý šedý	2·8
			8·4 m
Pás. VI. Záp. stráň Vých. Vrutice	3 m	3. Kremítý vápenec modrý v pevné lavici	0·5
		2. Písčitý slín deskovitý šedý neb žlutý	2·0
		1. Písčitý slín hrubozrnný šedý v pevné stolici	0·5
			3 m
Pásmo V. h Západ. stráň. Východně Vrutice	9	8. Pískovec nahoře sypký dole v deskách šedý neb žlutý	3·0
		7. Velmi písčitý slín hrubožr. šedý, pev. lav.	0·3
		6. Velmi písčitý slín hrubožr., šedý neb rez.	0·7
		5. Velmi písčitý slín hrubožr., šedý, pev. lav.	0·2
		4. Velmi písčitý slín hrubožr., šedý neb rez.	0·8
		3. Písčitý slín hrubozrnný šedý v pevné lavici	0·2
		2. Písčitý slín hrubozrnný šedý žlutý neb rezavý místy jako pískovec	0·8
		1. Písčitý slín hrubozrnný šedý	3·0
Pásmo IV. d Pod kostelem v Byšicích	asi přes 25 m	13. Písčitý slín šedý	1·0
		12. Kremítý vápenec šedý uvnitř modrý v pevné lavici	0·2
		11. Písčitý slín šedý	2·8
		10. Kremítý vápenec šedý uvnitř modrý v pevné lavici	0·2
		9. Písčitý slín šedý	3·0
		8. Nepřístupné vrstvy	
		7. Písčitý slín šedý dole hrubozrnný v tenčích deskách	3·0
		6. Písčitý slín hrubozrnný šedý, pevná lavice	0·3
		5. Písčitý slín hrubozrnný šedý s kousky uhlí a Rhynchonellami	1·4
		4. Pískovec s chomáčemi Rhynchonell plicatilis	0·1
Byšice V lomu pod kostelem v Byšicích až ku č. d. 143	5·9	3. Písčitý slín hrubozrnný s Rhynchonellami, pevný	0·1
		2. Písčitý slín hrubozrnný pevnější s Rhynchonellami	0·7
		1. Rada koulí pevného modravého neb šedého hrubozrnného písčitého vápence, uložené ve hrubozrnném písčitém slinu S Rhynchonellami	0·3
		17. Písčitý slín šedý	0·9
		16. Písčitý slín šedý	0·1
		15. Kremítý vápenec modrý v pevné lavici	0·3
		14. Písčitý slín šedý	0·6
		13. Písčitý slín šedý	1·0
Byšice V lomu pod kostelem v Byšicích až ku č. d. 143	30·1 m	12. Písčitý slín šedý s vlnitým povrchem	0·2
		11. Písčitý slín šedý	0·1
		10. Rada koulí modrého kremitého vápence	0·3
		9. Písčitý slín šedý	0·6
		8. Písčitý slín šedý	1·0
		7. Písčitý slín šedý	0·4
		6. Rada koulí modrého kremitého vápence	0·3
		5. Písčitý slín šedý	2·0
		4. Rada koulí modrého kremitého vápence	0·2
		3. Písčitý slín šedý	1·0
Základ: Pásmo III. Slíny s prameny vody.		2. Rada koulí modrého kremitého vápence	0·2
		1. Písčitý slín šedý	1·0
	19·9	— Písčité slíny šedé s modravými kremitymi vápenci	19·9

Na základě tohoto postupu vrstev Hostinské výšiny mohli bychom též posouditi přibližnou mocnost celého útvaru křidového v Mělnickém okolí. V posledním postupu jsou mocnosti a výšky pásem tyto:

Pásmo X.	23	—	m
Pásmo IX.	25·65	"	
Pásmo VIII.	23·79	"	
Pásmo VII.	8·4	"	
Pásmo VI.	3·0	"	
Pásmo V.	25·0	"	
Pásmo IV.	30·1	"	
<hr/>			
Úhrnem . . .	138·94	m	

Změříme-li mocnost pásem IV. až X. z profilu vedeného od Byšic přes Hostinu do Kout, totiž od JV. k SZ. (Viz Jahrbuch der k. k. geolog. Reichsanstalt, 1895. S. 97. Profil der Kreideform. v. Bischtitz ü. d. Anhöhe Hostina.), obdržíme číslo 133 až **134 m**. Jeví se tedy diference mezi hořejním a tímto číslem asi 5 až 6 m.

Připojme k tomu mocnost pásem hlubších, jak jsme je poznali v okolí Zlosýna u Veltrus²⁸⁾:

Pásmo III.	46	m	
Pásmo II.	3·8 až 6	"	
Pásmo I. as	11	"	
<hr/>			
Úhrnem . . .	63	m	

Sečteme-li mocnost pásem X. až IV. = 134 m, s mocností pásem III. až I. = 63 m, obdržíme přiblíženě mocnost celého útvaru křidového v okolí Mělníka vyjádřenou číslem **197 m**. Při tom ovšem třeba uvážiti, že mocnost pásem I. až III. nebyla vzata z Hostinské výšiny, kde jsou pásma ta nepřístupna, nýbrž přes 16 km na JZ.

Porovnejme tuto mocnost útvaru křidového s mocností jakou jsme poznali v okolí Roudnice:

	U Roudnice	U Mělníka	Rozdíl
Mocnost celého útvaru	254·0 m . . .	197 m . . .	+ 57·0 m
Bez pásmá I.	203·0 "	186 "	+ 17·0 "
Bez pásmá I. a X.	135·1 "	163 "	— 27·9 "

XVII. Postupy vrstev útvaru křidového v Kokoreinském podolí a v jeho pobočných dílech Řepínském, Jeníchovském a Nebuželském, jakož i v Liběchovském podolí a jeho pobočných dílech Zimořském a Vidimském, uvedli jsme podrobně při popisu pásmá IX. dotýčných

²⁸⁾ Pásмо III. str. 29. obr. 4. Pásmo II. str. 14. obr. 4.

podolí. K nim patří obrazy profilů a nárysů 35, 44, 45 atd. až 59. Sem patří též profil uvedený při pásmu VIII. na str. 24. v Tupadlech pod Slavínem s obr. 36.

V těchto posledních profilech pozoruhodná je též mocnost pásem vyšších (hlubší pásmata jsou pod povrchem, tedy nepřístupna). Srovnajme mocnosti a výšky těchto pásem s mocnostmi a výškami v Řípské vysočině, i shledáme, že pásmum VII., VIII. a IX. z Řípské vysočiny do Polomených Hor přibývá, pásmu X. však ubývá.

Vidím-Kozinka . . .	—	58·25	41·69	11·8
Brocno-Stračí . .	—	44·8	25	6
Kanina-Kočičina . .	—	80·97	—	—
Kokořín-Mlčení . .	—	75·76	—	—
Strážnice, vrch . .	38	36	—	—
Vysoká-Nový mlýn .	27	55·2	—	—
Střemy-Štampach .	16	48·24	25·1	—
Nebužely	13·6	56·9	—	—
Libeň vysoká . . .	18	57·15	—	—
Řepín SV.	17	55·09	—	—
Jeníchov-Debří . .	23	43·73	23·65	7·24
Hostinné S.	23	25·65	23·79	8·4
Chlomek	—	14	18	as 5·4
Sovice	55·8	10	15·5	6
Roudnice	67·9	10	13·8	6
Pásma	X	X	VIII.	VII.

Jak jsme již podotkli, jsou rozdíly mezi vrstvami pásem III., IV. až IX. v okolí Mělníka v Polomených Horách menší než ve vysočině Řípské a v protějším jeho Polabí mezi Roudnicí a Štětí. Proto jsme dobře učinili, že jsme si vzali za *vzor* při rozdělení našeho útvaru křidového postup pásem jeho u Roudnice a ne u Mělníka neb v Polomených Horách. *Proto také doporučuji každému, kdo se o stratigrafii našeho útvaru křidového zajímá, aby vychel při svém pozorování z Poohří a Polabí roudnického zejména od V. postupu na-*

šich vrstev (viz v předu) a přechodem krajinou Štětskou do Polomených Hor poznal změnu našich pásem.

Srovnáním veškerých desíti pásem mezi sebou jak ve Řipské výsočině tak v Polomených Horách, uznáme, nehledíme-li ku menším rozdílům mezi pásmi, že některá pásmá jsou si podobnější, některá valně od sebe se liší. Dle toho jsou si dosti přesná pásma III., IV., V. atd. až IX., nápadně se však liší od nich pásma I., II. a X., jakož i tyto mezi sebou. Kdybychom dle toho seskupili pásmá naše, obdrželi bychom následující čtyři stupně:

Stupeň pásma X.

Stupeň pásma IX., VIII., VII., VI., V., IV., III.

Stupeň pásma II.

Stupeň pásma I.

Pásma I. vylučuje se jakožto sladkovodní díl útvaru křidového. Pásma II., mořského původu, liší se velice petrograficky i palaeontologicky ode všech pásem. Pásma pak X. opět se petrograficky i palaeontologicky valně od ostatních liší.

Základem našeho útvaru jsou v okolí Kralup a Korycan hránské břidlice s buližníkem, u Kralup kamenouhelné pískovce, v okolí Velvar a v Poohří permanský pískovec, jíl a vápenec. Od Korycan přes Kralupy a Velvary k Budyni jsou tedy základem postupně mladší a mladší útvary. Na tyto tři základové útvary neukládá se křidový útvar souhlasnými co do stáří vrstvami, nýbrž *na Permské vrstvy v Poohří ukládají se nejstarší vrstvy pásma I.* (souvrství slepenců), *v Kralupech a Nelahozevsi ukládá se na kamenouhelný útvar nejmladší souvrství pásma I.* (jemnozrnné pískovce) *a na huronský útvar u Holubic a Korycan ukládají se ještě mladší vrstvy křidové, pásma II.* To všecko svědčí o tom, že se povrch zemský od Kralup k Poohří skláněl již v dobách útvaru kamenouhelného a pak permanského, a že ještě na počátku křidového útvaru v téže směru spád měl. V nižší krajině, v Poohří, pak u Roudnice a Velvar, rozkládaly se již sladké vody jezerní a v nich usazovaly se již slepence a hrubozrnné pískovce, když Kralupské okolí ještě souší bylo. Ku konci doby pásma I., když usazovaly se nejmladší jemnozrnné pískovce pásma I., snížila se krajina mezi Velvary, Nelahozevsi a Kralupy tak, že sladké vody až sem se zalítí mohly. Teprve na počátku doby pásma II., kdy již moře křidové vniklo do Čech, snížilo se i okolí Korycan a Holubic a proto jsou tam prvními usazeninami křidovými mořské vrstvy pásma II. Snižování povrchu na počátku útvaru křidového dělo se tedy od nynějšího Poohří ku Kralupům.

V postupném přibývání mladších a mladších vrstev z okolí Prahy k Řipu vidíme, že dno mořské počalo se brzy po usazení se pásmá III. vynořovati nad hladinu jeho postupně z okolí Prahy směrem k Řipu. Tím nabyly také vrstvy sklon z okolí Prahy k Řipu, který dosud mají.

Snad jest přibýváním mocnosti přístupných pásem V. až IX. z Řípské vysočiny do Polomených Hor odůvodněn náhled, že během usazování se téhoto pásem klesalo dno mořské v severních oblastech našeho útvaru, mezi tím co na jihu v okolí Prahy na povrch se vynořovalo.

Že jest naznačena okolím Roudnice, Litoměřic, Libochovic a Loun, podle petrografické skladby hornin a jich zkamenělin, krajina, kde moře nejhlubší bylo, to tuším vyplývá dostatečně z našich studií.

Rozšíření slepencového souvrství pásmá I. z Poohří přes Slánsko a Pražsko až do okolí Karlštejna a Berouna ukazuje, jak značný vliv měly vody od Jihu tekoucí na usazení se vrstev našeho útvaru. Také změna facií z okolí Řipu do Polomených Hor ukazuje, že Sudetské vody velice přispěly ku vzniku vrstev našich.

Jak změnilo se několikráté podnebí v Čechách za doby usazování se vrstev útvaru křídového, tušiti lze z několikerého střídání se jemných usazenin s hrubšími, jež podmíněny jsou střídáním se tišších vod s prudčími. To nejlépe dosvědčuje následující přehled, v němž periody hrubých kvádrových usazenin písceovcových s vrstvami slinitými uvedeme.

Perioda	Mocnost m	Okres
10. b. Vápnité slíny a slinité vápence pásmo X. a. Slinitý pískovec a hrubozrnný písčitý slín s křemitém vápencem aneb písčitý vápenec pásmo IX. souvrství d. 5'2 až	13·6 6·5	Nebužely Nebužely Kanina
9. Kvádrový pískovec v dolním souvrství d. pásmo IX. 2 až 5·5 až	7·4	Nebužely Kanina Kokořín
8. Písčité slíny, hrubozrnné písčité slíny, velmi písčité slíny, pískovce slinité aneb vápnité, křemité vápence v pásmu IX. souvrství c. 12·28 až	26·47	Nebužely Kanina
7. Kvádrový pískovec v pásmu IX. souvr. b. 22 až	29	Nebužely Kanina
6. Písčité slíny až slinité pískovce s křemitem vápencem pásmo IX. souvrství a. 14 až	15	Nebužely Kanina
5. Kvádrový pískovec pásmo VIII. . 17 až přes	20	Hledšebí Vidim
4. Písčité slíny, hrubozrnné písčité slíny, slinité pískovce a křemité vápence ve spodní části pásmá VIII., pak v pásmu VII., VI. a z části i V. až	33	Řepín Vidim Liběchov
3. Kvádrový pískovec pásmo V. souvrství d.	11	Liběchov
2. b. Písčité slíny a křemité vápence, někdy velmi glaukonitické a místy v pískovce přecházející v pásmu IV. a slíny i jemné písčité slíny a jíly pásmo III. (76 m) a. Pískovce glaukonitické pásmo II. (6 m)	82	Mělník Veltrusy
1. Kvádrový pískovec pásmo I. 11 až	51	Kralupy Roudnice

Vytknutý zde byly jen hlavní periody, v nichž střídání hrubých usazenin s jemnými se dělo. Podrobným probíráním jednotlivých pásem shledali jsme, že by se daly v mnohé z těchto period ještě vedlejší vytknutí. Tak ku př. v pásmu I. shledáváme v Poohří vystřídání se pískovců kvádrových se souvrstvím lupků; v pásmu VII. vystřídaly

se slinité vrstvy s kvádrovým pískovcem (u Vidimi) a na to písčitými slíny v nejspodnější části pásmá VIII.

Časem svým nastaly takové poměry v moři křidovém, že proudy mořské odplavovaly již usazené vrstvy. Tak odplaveny byly na počátku doby pásmá IX. nejsvrchnější vrstvy pásmá VIII. souvrství *c.* Toto souvrství je v Krábšických hájích u Roudnice 3·8 m mocné. Poněvadž pásmu VIII. přibývá na mocnosti k Polomeným Horám, mělo by i toto souvrství být v okolí Bechlína mocnější než v Krábšických hájích. Zatím však chybí docela v Bechlíně (jako u Rovného) celé souvrství *c.* V Lipkovicích u Bechlína, v Horních Beřkovicích a Černoušku obnáší 1 m, v Kostomlatach 0·2 m. Někde nespočívá pásmo IX. na pásmu VIII. rovně, nýbrž tvoří v něm koryta a nejvyšší vrstvy pásmá VIII. nejsou pak více v původním uložení, nýbrž bývají porušeny, rozházeny.

V Bechlíně ve Slápku pozorujeme i jiné nepravidelnosti. Tak pásmu VI. chybí tu horní část jeho v mocnosti as 1·3 m, která je složena ze dvou pevných lavic křemitého vápence, mezi nimiž je písčitý slín.

Tato nejvyšší část pásmá VI. nalezá se všude v okolí Bechlína, jak na vysočině Řípské, tak i v protějším Polabí pod Sovicí, u Štětí, u Liběchova a Vehlovic.

Podobný úkaz v též Slápku v Bechlíně jeví se u nejvyšší části horního oddělení pásmá V. I zde chybí nejvyšší vrstvy tohoto pásmá a místo co by mělo být souvrství V. *h.* mocnější než „Pode Kbely“ (totiž mocnější než 3·2 až 3·5 m), je zatím jen 2·2 m mocné.

Tak nápadné, několikrát se opakující úkazy odplavených (scházejících) vrstev jako to je u nejvyšší části pásmá V., VI. a VIII. jsme jinde v oboru slinitých vrstev v našem okolí nepozorovali.

Stopy vyšších vrstev útvaru křidového, než-li jsou vrstvy pásmá X. v okolí našem nenalezáme. Patrem útvaru křidového je buď čedič aneb diluvialní štěrk. Jest velmi pravděpodobno, že usazením se posledních vrstev souvrství *d* pásmá X. utuchla činnost mořská v našem kraji, a že dno mořské vynořovalo se již nad hladinu mořskou. Utuchající činnost vody mořské pozorovati je též v ubývající mocnosti pásmá X. z vysočiny Řípské přes Polomené Hory k Tachovu u Dok, tedy v místě, kam mocnost všech vyšších pásem našich rostla.

Poněvadž se liší pásmá naše od sebe též po stránci fysikální, má rozdelení našeho útvaru v deset pásem cenu i po stránci technické. Velmi dobrý kámen stavební poskytuje ku př. nejvyšší souvrství jemnozrných pískovců pásmá I. Velmi lehkou spracovatelný

kámen ten, hodí se i k hotovení brusů, žlabů, pilířů, pomnisků, kle-náků, obrub ku studnám. V krajině Velvarské a Slánské jest i hrubo-zrnný pískovec pásmá I. velmi trvanlivý, poněvadž má železitý tmel a staleté budovy, nikdy neovržené potvrzují jeho trvanlivost. Slepence železitého z nejhlibšího oddílu pásmá I. užívalo se z lomů (již zašlých) blíž Přestavlk ku mnohým stavbám v okolí zámku Roudnice, zejména na most přes Labe již v první polovici 14. století (za času pražského biskupa Jana IV. z Dražic (1301—1343). Na balvánech, které vyjmuty byly nyní ze základů pilířů mostu toho z Labe, není znáti nejmenšího úbytku na pevnosti! — Jemné písčité slíny nejvyššího souvrství pásmá III. a veškeré písčité slíny a křemité vápence celého pásmá IV. jakož i pásmá VI. a VII. jsou velmi dobrým kamenem stavebním a velmi trvanlivým, jestliže se zdivo dobře ovrhne maltou. Svědčí o tom staleté stavby chrámů a hradů na Mělníku i v Roudnici. Písčité slíny pásmá VI. v celém Polabí mezi Roudnicí a Mělníkem a v dolní části pásmá VII. u Mělníka, jsou vyhlášeny jako výborný material ku hotovení schodů, žlabů, pilířů, dlaždiček a p. Křemitý vápenec pásmá VI. upotřeben též co dlažební kámen (Mělník). Pevné písčité slíny pásmá VIII. v okolí Roudnice (Krásnice, Bechlín, Rovná, Lipkovice, Kostomlaty atd.) a pásmá IX. v Polomených Horách vybírají se ku stavbě hojně. Rovněž užívá se slinitých vápenců pásmá X. zejména ze souvrství *d* tam, kde obce na něm neb po blíže něho jsou založeny. Zdivo je potřebí vždy dobře ovrhnouti. — S menším prospěchem užívá se ku stavbě kvádrových pískovců pásmá VIII. a IX. v Polomených Horách. Jsou však výmínečně také polohy, jako ku př. v Řepíně, kde se pískovec ten osvědčil, měl-li příznivý tmel, jako velmi dobrý kámen stavební. Obyčejně se pískovce ty však v brzku rozpadávají. — Slinité vápence a vápnité slíny pásmá X. hodí se ku pálení velmi dobrého vápna (které se má dle výroku stavitelů též jako hydraulické osvědčovati). Chudé vápno pálí se všude, kde vychází na povrch křemitý vápenec kteréhokoliv pásmá. Celkem však pálení tohoto vápna vždy víc a více ubývá a poměrně nejvíce se ještě v Bechlíně udržuje. Jílů pásmá IX., jílů v nejhlibší části pásmá III. a lupků v jíl na povrchu proměněných z pásmá I. nebylo až posud povšimnuto. Vápnitý slín ve vodě měkký a mastný ze souvrství X. b. osvědčil se v okolí Doksan dobře ku hrazení písčitoštěrkovitých břehů Oharky zároveň s proutím.

Některá pásmá, která se k účelům stavitelským nehodí, bývají opět zdrojem nevyčerpateльнého množství vody. Tak lupek pásmá I. vodu nadřuje. Studny až k němu hloubiti třeba. Prokopá-li se však souvrství lupků, ztratí se průkopem voda do hlubších pískovců (Přesta-

vly). Veliké množství vody nadržují spodní vrstvy pásmá III., k němuž se v okolí Řípském nejvíce studny hloubí, jsou-li totiž obce založeny na svrchní části pásmá III. aneb na pásmu IV. Touž vlastnost má pásmo V. (zvláště dolní souvrství jeho). K tomu hloubí se studny, které založeny jsou na svrchních vrstvách pásmá V. aneb na pásmech VI., VII. a VIII. Ovšem ztrácí tuto vlastnost pásmo V. při své změně faciové do Polomených Hor. Znamenité prameny v Mělnické Vrutici ukazují, kde ještě dolní pásmo V. vlastnost svou udrželo. Pásma IX. má ve vysočině Řípské též schopnost nadržovati vodu (Rovné). Ovšem není tu plocha, kterou zaujímá, tak velká. V Polomených Horách, kde pásmo to valně v pískovce je proměněno, omezuje se skrovné množství vody jen na jemnější písčité slíny, méně na slinité pískovce deskovité. V době velkého sucha zde voda zmizí. Konečně i spodní část pásmá X. nadržuje dosti vody a má zvláště pro obyvatelstvo Polomených Hor velikou důležitost. — Na pokraji všech vodonosných vrstev jsou pozemky vlhčí i za trvalejšího sucha a prameny vodní z nich vytryskují.

Poněvadž jsou pásmá útvaru křidového ve vysočině Řípské slinitá, kdežto v Polomených Horách táž pásmá písčitá, rozumí se samo sebou, že jest veliký rozdíl mezi krajinami vodonosními Řípské vysočiny a mezi krajinami suchými v Polomených Horách. Zajimavé je pozorovati seskupení starých částí obcí našich dle výchozů vodonosných pásem jako to jest ku příkladu u Řípu v oboru pásmá V. (viz mé Geologické mapy Podřipska: Vysočina Řípská): Vesec²⁹⁾, Bechlín, Lipkovice, Kostomlaty, Ctiněves, Netěš²⁰⁾, Vražkov²⁰⁾, Vodochody (s počátečními prameny Čepele [Řipele]), Jeňoves, Horní Beřkovice a mnohých samot. Podobně se jeví seskupení obcí v oboru pásmá X.: Chodeč, Strážnice, Střednice, Vysoká, Bosyně; Nebužely, Jenichov, Střemy, Řepín; Hostín; Vysoká Libeň, Radouň, Vtelno. Také splavený zvětralý slín pásmá V. do údolí Čepele a zadržený mnohými (nyní již po většině zrušenými) hrázemi rybníkův na dně údolí stal se zdrojem velikého množství spodní vody v též údolí.

Vody ze slinitých pásem našich pocházející jsou dosti vápnité jak každodenní zkušenosť učí, mnohé tak, že i vápenný tuf usazují, jako ku př. u Mlčechvost.³⁰⁾ Také jsou hojně vody železité jako v pásmu I. (Mšeno, Roudniček, Vrbka) aneb v pásmu III. (Dobříš,

²⁹⁾ Při pramech z pásmá V. tekoucích.

³⁰⁾ ZAHLÁLKA: O slepenci Mlčechvostském. Věstník Král. Čes. Společnosti Náuk. 1892.

Roudnice, Židovice a j. v.) Tyto usazují hojně bahňáku, zejména v Roudnici, v Roudníčku a u Vrbky.

Doslov.

Že jsem při svých stratigrafických studiích o útvaru křidovém ve vysočině Řípské a později i v Polomených Horách nepojmenoval vrstvy po způsobu dřívějších geologů dle místních jmen (KREJČÍ, FRIČ), nýbrž rozdělil útvar na deset pásem, označiv je římskými ciframi I. až X., odůvodňuji tím, že vycházeje při popisu našich vrstev z Řípské vysočiny, nemohl jsem o celé řadě pásem s úplnou jistotou tvrditi, zdaž naleží k tomu neb onomu horizontu českého útvaru křidového. Vždyť sám FRIČ, jemuž širší okolí naše dalo podnět ku pojmenování mnohých typických horizontů našeho českého útvaru křidového, pronesl o vrstvách na pravém břehu Labe nad Brozánky u Roudnice: „V úvoze, který se táhne po západní straně Sovického vrchu, vystupují prázdné opuky, jichž stáří nebylo možno ustanovit.“ (FRIČ, Bělohorské a Malnické vrstvy str. 80. ř. 9—10).

Odhadovati stáří vrstev povrchně, přisouditi jim stáří těch neb oněch vrstev v jiném kraji, jež by se shledalo po čase opět nesprávným, tomu jsem se chtěl vyhnouti. Vyšel-li jsem tedy při popisu vrstev našeho útvaru křidového od pásem I. až X., které v přesně vymezeném pořádku zcela určité za sebou dle stáří postupují, vyšel jsem od určitého v přirodě bytuječího stratigrafického pořadí.

Stopovati tuto soustavu pásem na všecky strany z okolí Řípu co nejpodrobněji, tak aby se zjistiti daly vrstvy stejněho stáří i v krajinách od nás vzdálenějších, zvláště tam, kde nalezájí se vrstvy prohlášené jinými stratigrafy za typické, to jest naším cílem.

Opravy.

Na str. 3. místo GUMBELA má státi GÜMBELA.

Na str. 8. ve facii Nebuželské u mocnosti souvrství c. a d. místo 19·30 m má státi 19·48 m — na str. 9. při téže facii u mocnosti souvrství a. a b. pásmá IX. místo 27·42 m má státi 37·42 m. Úhrnná mocnost pásmá IX. jest tedy 56·9 m.

V pojednání o „Pásmu IX. útv. křid. mezi Chocebuzy a Vidimí v Polomených Horách“ na str. 11. při mocnosti souvrství a. b. c. pásmá IX. místo 32·8 m má státi 46·1 m. Tamtéž na str. 21. má míti závorka při pásmu IX. šipku nahore místo dole.

